ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 273

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος	» 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος	» 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΓΩΝΩΝ

Φωτεινὰ σημεῖα τῆς πρὸ τοῦ 1902 περιόδου ἐγίνοντο ἡ μεταρρυθμισις τῆς ἰδιαιτέρας καὶ ἡ ἄρσις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν γεωμήλων καὶ τῶν ἄλλων κτηνοτροφικῶν προϊόντων, χάρις εἰς τὴν μακρὰν καὶ ἐπίμονον καὶ ὀθνεῖον πολιτείαν τοῦ τότε Μητροπολίτου Κιτίου νῦν δὲ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπρακτόντων νέων ἐπιστημόνων βουλευτῶν καὶ διὰ τὴν παρεχομένην τῇ Κυβερνήσει ἐνόχλησιν καὶ προστριβὴν μετὰ τῶν φορολογουμένων χάριν ἀσημάντων προσόδων μετὰ τὴν καταστροφὴν μάλιστα τῶν ἐσπεριδοειδῶν ὑπὸ τῆς ψωριάσεως.

Τὸ ἐσκιὸν ζήτημα ἀπαλείφθη διότι Ἕλληνες ἰθαγενεῖς βουλευταὶ παρέσχον διέξοδον εἰς τὴν Κυβέρνησιν προτείναντες καὶ ὑποστηρίξαντες τὸν διορισμὸν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπείας πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπαλήθευσιν τῶν ἀξιώσεων τῶν παρὰ τὰ δάση συνοικισμῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη πρὸς ἐκμαγωγίαν ἂν μᾶλλον διὰ τὰς ἐπιχειρίμους βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἢ πρὸς ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς τὰς σκοπῶς ἀδικηθείσας κοινότητας περιελθοῦσα ἀνὰ τὴν νῆσον πολλὰ μὲν ἐπηγγείλατο καὶ ὑπέσχετο εἰς τοὺς ἀγρότας οὐδεμίαν δὲ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐξεπλήρωσε καὶ οὐδὲ ἔκθεσιν τινα ὑπέβαλεν ὡς πόρισμα τῶν ἐρευνῶν καὶ τῆς μελέτης αὐτῆς, καὶ τὸ ὑπὸ τῶν παλαιῶν βουλευτῶν ψηφισθὲν περιλάλητον 13 ἄρθρον τοῦ περὶ δασῶν νόμου, ἐπιβάλλον τὴν ἀπόδειξιν τῆς νομίμου κατοχῆς δασικοῦ προϊόντος εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, εἶχεν ἀπόβῃ δεινὴ κατὰ τῶν ἀγροτῶν μάστιξ.

Ἡ πληθωρα χρυσίου ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Θησαυροφυλακίῳ καὶ ἡ κατάπτωσις τοῦ τόκου ἐν Εὐρώπῃ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν πολυπράγμονα ὑπουργὸν τότε τῶν Ἀποικιῶν κ. Ἰ. Σάμπιρλαιν ἵνα τοποθετήσῃ ἐπωφελῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἐκ τῶν περισσευμάτων καὶ πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς του ἱκανὰ ποσὰ εἰς τὰς Ἀποικίας ἐν αἷς περιελήφθη καὶ ἡ Κύπρος τυχοῦσα δανείου περὶ τὰς 310 χιλ. λιρῶν, πρὸς κατασκευὴν λιμένος ἐν Ἀμμοχώστῳ καὶ σιδηροδρόμου μεταξὺ Λευκωσίας Ἀμμοχώστου μετὰ διακλαδώσεως εἰς Λάρνακα καὶ δεξαμενῶν ἀρδευτικῶν ἐν Μεσαορίᾳ.

Ἡ σφοδρὰ πρὸς δημαγωγίαν ροπὴ τῶν προσκειμένων τότε τῇ Κυβερνήσει Ἰθαγενῶν μελῶν δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ψύχραιμον μελέτην τῆς σκοπιμότητος καὶ ὠφελείας τῶν προτεινομένων ἔργων καὶ τῶν ὅρων τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου. Ἡ ἀποτυχία τῶν ἀρδευτικῶν καὶ τὸ ἀλυσιτελὲς τοῦ σιδηροδρόμου ὑπὸ τὰς κρατούσας ἐν τῇ νήσῳ συνθήκας κατηγγέλλοντο μὲν ὑπὸ αὐτόλμου μερίδος τῆς δημοσιογραφίας δὲν ἐγένοντο ὅμως πιστευταί, καὶ ἐξηντλεῖτο μὲν τὸ ταμεῖον τῆς ἀγροφυλακῆς δηγωνίζετο δὲ ὁ ἀκριδικὸς φόρος χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνωφελοῦς καὶ ἐπιζημίου δανείου.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐπῆλθε συμβεβηκὸς προσδοκώμενον καὶ ἐκ προνοίας οἱ τῇ Κυβερνήσει προσκείμενοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων πολιτευτῶν ἐδημιούργησαν τὸ μασωνικὸν ζήτημα πρὸς κομματικὴν κερδοσκοπίαν καὶ ἐκπολέμησιν τοῦ τε ἐνδεδειγμένου διαδόχου τοῦ ἐξηντλημένου ἤδη Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ γήρως καὶ νόσου καὶ τῶν σθεναρῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀγωνιζομένων βουλευτῶν.

Γνωστῆς οὖσης τῆς προθέσεως καὶ τῶν μυστικῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐν λόγῳ πολιτευτῶν, ὁ ἀντιμασωνικὸς ἀγὼν ἐπεσπεύθη ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων αὐτῶν διὰ προκλήσεων ἐπιμόνων, εἰς ἃς ἐξ ἀκαίρου ἀνυπομονησίας ἔσπευσαν οὗτοι νὰ ἀντεπεξέλθωσιν ὀκτὼ ὁλοκλήρους μῆνας πρὸ τοῦ προσδοκωμένου θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Παρεσχέθη οὕτω χρόνος ἱκανὸς πρὸ τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐκλογῶν ὅπως διασκεδασθῶσι μὲν βαθεῖαι καὶ ἐρριζωμέναι ἀπ' αἰώνων προλήψεις παρὰ τῷ λαῷ ἀποκαλυφθῶσι δὲ αἱ πραγματικοὶ καὶ ἀληθεῖς προθέσεις τῶν αὐτοκαλουμένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων καὶ πᾶσαν τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀντιποιουμένων.

Ἡ φύσις τοῦ προκληθέντος ζητήματος καὶ ἡ σφοδρότης τοῦ ἀγῶνος συνετάραξαν πᾶσαν τὴν νῆσον μέχρι τῆς ἐσχάτης κορυφῆς καὶ τοῦ ἐσχάτου χωρίου, καὶ ἀντὶ τοῦ προσδοκωμένου ὑπὸ τῶν ὑποκινητῶν ἀποτελέσματος ἐπῆλθεν ὅλως ἀντίθετον.

Ὁ ἀδιάφορος καὶ ὑπὸ φόβου ἐπιφυλακτικὸς καὶ διστακτικὸς λαὸς ἀπέβαλε τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὸν διστογμὸν καὶ μετὰ ζωηροῦ διαφέροντος παρηκολούθει τὸν πρωτοφανῆ ἐν τῇ νήσῳ ἀγῶνα, οὗτινος ἡ ἀδοκήτος παράτασις ἀντὶ νὰ ἀμβλύνῃ παρώξυνε καὶ ἐξηρέθιζε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ καὶ διετήρει ἐν ἐγρηγόρσει ἀδιαπτώτῳ τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἡ ἐξεγερσις αὕτη καὶ ἀφύπνισις τοῦ κοινοῦ ἔσχε σπουδαιότατα καὶ μόνιμα ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς χώρας. Διὰ τῆς πρὸς Κύριον ἀποδημίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σωφρονίου προέκυπτε τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, οὗτινος προπαρασκευαστικὸν ἐγένετο τὸ μασωνικόν, προσελάμβανε δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα, διότι ὁ ἐνδεδειγμένος ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης διάδοχος, ὁ τότε Μητροπολίτης Κιτίου, ἐπὶ εἴκοσιν ἤδη ἔτη ἔδρα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς νήσου ἐκκλησιαστικοῦ καὶ πολιτικὸν χαρακτῆρα, διότι ὁ ἐνδεδειγμένος ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης διάδοχος, ὁ τότε Μητροπολίτης Κιτίου, ἐπὶ εἴκοσιν ἤδη ἔτη ἔδρα ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς τῆς νήσου ἐκλεγόμενος ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἀνεπετάσθη καὶ κοινὸν πολιτικὸν πρόγραμμα τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἀπελύθη ἀνὰ τὴν νῆσον, δι' οὗ ἀπεριφράστως διεκηρύττετο ὕψιστον καὶ ἀπαράβατον καθῆκον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἡ διακήρυξις τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν κρατούντων καὶ ἀπὸ τῶν νομοθετικῶν ἕδρων αὐτοῦ. Ἐν δὲ τέρᾳ μορφᾷ ἐτίθεντο πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ τόπου ζητήματα καὶ ὑπὲρ πάντα ταῦτα τῆς λαϊκῆς παιδείας ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἐπίρρωσις.

Ἡ ἐθνικὴ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον κίνησις προσέλαβεν ἔκτακτον ζωηρότητα καὶ ἐπίτασιν, καταπλήττουσαν τοὺς κρατοῦντας, διότι δὲν προήρχετο αὕτη ἀπὸ σωματείων ἐν πόλεσιν ὑπὸ πολλῶν ἢ ὀλίγων πολιτῶν ἱδρυμένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν κορδιῶν καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἤδη ἐξηγείρετο κατὰ τῶν κυβερνητικῶν ἀτασθαλιῶν μετὰ θάρρους τέως ἀηθοῦς καὶ κοτέδειξεν ὅτι γινώσκει καὶ θέλει καὶ τοὺς ἐθνικοὺς αὐτοῦ πόθους νὰ προαγάγῃ ἐν παντὶ μέτρῳ δυνατῷ καὶ τὴν ἐθνικήν του παιδείαν νὰ ἐνισχύσῃ καὶ περιφρουρήσῃ καὶ τὴν οἰκονομικήν του προαγωγὴν νὰ ἐπιδιώξῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων καὶ μέτρων.

Περὶ τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς θὰ συνετάσσετο οὐχὶ μόνον ἡ μεγάλη πλειονότης τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ σύμπας ὁ λαός, ἂν μὴ ἡ μειονότης αὐτοῦ ἀπεπλανᾶτο ὑπὸ τῶν προσκειμένων τῇ Κυβερνήσει ἀντιθέτων ἐκμεταλευομένων ἰδίᾳ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα αὐτῆς. Ἡ προεκλογικὴ ἐκείνη ἐκστρατεία παρέσχε τὸ θεμα λαοῦ ὡρίμου καὶ πεφρονηματισμένου πρὸς ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του ἅτινα οὐδέποτε σχεδὸν ἐξήσκησε πρότερον εἰμὴ ἐν σμικροτάτῃ κλίμακι καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πτοήσεως καὶ τοῦ ἐπηρεασμοῦ.

Ἀπέσεισε τὸν συμπνίγοντα τέως αὐτὸν ἐριάλτην τοῦ ραγιαδισμοῦ καὶ ἀναθαρρήσας ἀνέλαβεν ἦθος καὶ παράστημα λαοῦ ἐλευθέρου καὶ ἐμπεφρημένου ὑπὸ τοῦ ἀγνοτέρου ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἐλαυνομένου ὑπὸ τῆς καθαρωτάτης καὶ διαυγεστάτης συνειδήσεως τῶν πρὸς τὴν ἐθνην καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα καθηκόντων του καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ ἔναντι τῶν κρατούντων. Οὐδαμῶς ὁ περδάλλομεν τὴν περίοδον ταύτην ἀναγράφοντες ὡς περίοδον τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀναδιώσεως μετὰ ἑπτακοσιετῆ ἐπάρατον δουλείαν. Τὴν ἐνθουσιώδη καὶ πατριωτικωτάτην κίνησιν τοῦ Κυπρ. λαοῦ θὰ ἐζήλευεν καὶ οἱ μᾶλλον πεπολιτισμένοι λαοὶ τῆς γηραιᾶς Ἑσπερίας, ὅπου ἡ ἐλευθερία πρὸ πολλοῦ ἔχει κατασκηνώσει καὶ τὰ ἐλευθέρια πολιτεύματα πρὸ πολλοῦ ἐγκαθιδρύθησαν μετὰ ἀγῶνας αἱματηρότατους.

Ἡ οὕτω λαμπρῶς συντελεσθεῖσα λαϊκὴ ἐξέγερσις καὶ ἀπόφασις τῆς κοινῆς γνώμης, ἐγένετο ἐξαίρετον ἀποτέλεσμα σφοδροῦ καὶ ὀξέως ἀνταγωνισμοῦ, μιᾶς ἀναιμάκτου ἐπαναστάσεως, ἥτις παρὰ πάσας τὰς ἀναποδράστους παρεκτροπὰς καὶ ἀκρότητας θὰ ἀποτελέσῃ διδακτικὴν καὶ ὡραίαν σελίδα τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Κύπρου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ κυβερνητικὴ μερὶς διὰ τῆς παθητικῆς καὶ ἀρνητικῆς αὐτῆς ἀντιστάσεως ἐξησθένησε τὴν ἐνέργειαν τῶν συσταθεισῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπειῶν καὶ τῆς Παγκυπρίου Ἐπιτροπείας, τὸ ἐκραγὲν δὲ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα δέλυσεν αὐτὰς ἀλλ' ὁ σκοπὸς τούτων ἄριστον ἐξυπηρετήθη ἐπὶ εὐρυτέρου καὶ λαϊκοῦ αὐτόχρημα πεδίου ὑπὸ τοῦ συγκροτηθέντος ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Τοῦ λαμπροῦ τούτου ἀγῶνος μετέσχον ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ καὶ ἰσχυρὰ ὁπωσδήποτε στοιχεῖα ἐν πόλεσι καὶ ἐν κώμαις καὶ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐν τῇ νήσῳ ὁ μὴ τεταγμένος ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν δύο μερίδων, ὥστε οὐδεὶς ἄτιμος κατὰ Σόλωνα.

Οὕτω λαμπρὸν καὶ εὐοίωνον ἐγένετο τὸ προοίμιον τῆς πέμπτης νομοθετ. περιόδου, ἥτις ἀπότοκος οὖσα οὕτω σφοδροῦ ἀγῶνος ἐγένετο καὶ αὐτὴ θυελλώδης καὶ γόνιμος εἰς περιπετείας αἵτινες ἐταπείνωσαν μὲν τὴν ξενοκρατίαν ἀνύψωσαν δὲ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν παρὰ τὸν Τόμεσιν κοσμοκρατῶν. Περὶ τῆς νομοθετ. περιόδου ταύτης θὰ διαλάβωμεν ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΓΚΥΠΡ. ΓΥΜΝΑΣΙΩ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ^ου ΑΘ. ΦΥΛΑΚΤΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1910–1911

(Συνέχεια)

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ἔχομεν δι' ἐλπίδων ὅτι, ἐκλιπόντος παντὸς ἐν τῷ μέλλοντι λόγου ὑπερπληρώσεως τῶν τάξεων ἐκ μετριοτήτων οὐ πάνυ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελλούσης δράσεως ἀνταποκρινομένων, πολλῷ κρείττονα τὰ τῆς παιδεύσεως τῶν τροφίμων τοῦ Γυμνασίου ἔσονται, ὥσπερ γενικῶς ἡ πρόοδος καὶ ἐπιμέλεια τοῦ λήξαντος ἔτους κρείττων τῆς τοῦ παρελθόντος ὑπάρχει. Ἐλπίζεται ὡσαύτως ὅτι καὶ ἡ κοσμιότης καὶ ἡ ἠθικὴ ἐν γένει ὄψις πολὺ βελτιωθήσεται, ἐὰν ἐλάχιστα μολυσματικὰ στοιχεῖα τῆς νόσου μεταδοτικὰ ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταζυμωθῶσιν ἢ ἀπαλλάξωσι τῆς λύμης τοὺς συμμαθητὰς αὐτῶν. Εὐτυχῶς δλίγοι εἰσὶν οἱ ἀδιόρθωτοι οὗτοι μαθηταί, κατὰ δὲ τὸ πλεῖστον ὠφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ τοῦ Παγκυπρίου νεότης τιμᾷ τὸ Γυμνάσιον, τιμᾷ δὲ καὶ τὴν Κύπρον ὅλην. Νεότης τοιαύτη, ὅρων παιδεύσεως τυχοῦσα ὑγιῶν καὶ τῶν ἄλλων συνθηκῶν ὑποβοηθουσῶν, δύναται νὰ κατασῇ τὸ πρότυπον τοῦ νεαροῦ τῶν κοινωνιῶν κόσμου. Πλῆρες δ' ἀπονέμω δίκαιον τοῖς ξένοις ἐπισκέπταις τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, οἵτινες τὰς ἐντυπώσεις ἀγαθὰς ποριζονται. Αὐτὸς τὸ πρῶτον ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παγκυπρίου ἀρίστας ἔσχον τὰς ἐντυπώσεις καὶ τοῦ σφρίγους καὶ τοῦ ἤθους τῶν μαθητῶν καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ μετεβίβαζον ταύτας πρὸς φίλους καὶ γνωρίμους. Ἰδία δὲ μικροί τινες ζωηροί, καίπερ συχνὰ διὰ παιδικὰς ζωηρότητας τιμωρούμενοι, τοσοῦτον τὴν ἀγάπην διὰ τὴν ἀφέλειαν αὐτῶν ἐπισπῶνται, ὥστε ἐγκαλλωπίσματα τοῦ Γυμνασίου ἔχομεν ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ παράστασις τῆς νεότητος ταύτης ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῆς γυμναστικῆς, γενομέναις τῇ 22ᾳ Μαΐου, ἱκανῶς νομίζω καταδείκνυσι τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου. Ταύτην τὴν νεότητα ὀφείλομεν νὰ προφυλάξωμεν, ὀφείλομεν σεμνὴν, ἀφελῆ καὶ κοσμίαν νὰ διατηρήσωμεν ὥσπερ τὸ λαμπρότατον καὶ τιμαλφέστατον ἡμῶν ἐθνικὸν κειμήλιον.

ΑΝΑΓΚΗ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Πάσης τῆς Κύπρου εἰς μόνα τὰ Γυμνάσια ἐν Λευκωσίᾳ φοιτῶσιν ὑπὲρ τοὺς 400 νέοι ὧν τοὐλάχιστον οἱ 300 ἐκ τῆς λοιπῆς νήσου, οἵτινες βεβαίως ἀποτελοῦσι τὰ ἔκκριτα ἄνθη τοῦ εὐανθοῦς τῆς Παγκυπρίου νεότητος λειμῶνος. Περὶ τῶν νέων τούτων ἀπορῶ ὅτι ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη οὐδεμία ἐλήφθη φροντὶς ἐγκαταστάσεως. Ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ κωμοπόλεσι κεντρικαῖς ἔνθα ὑπάρχουσιν ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια, εἰσὶν ἱδρύματα καὶ οἰκοτροφεῖα μεριμνῶντα περὶ διαίτης, τάξεως, εὐσχημοσύνης καὶ λοιπῆς ἀγωγῆς τῶν νέων· ἐν δὲ Λευκωσίᾳ εἰς ἣν ἐκ πάσης τῆς νήσου συρρέουσι νέοι χρηστοί ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀφελεῖς τὰ ἤθη, ὥσπερ ἄφετοι ἔασται οὗτοι ἵνα μόνοι περὶ τε τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν τροφῆς καὶ διαίτης φροντίζωσιν, ὧν πολλοὶ παραπλανώμενοι ἐκτρέπονται εἰς βορβορώδη τέλματα ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως, ἔνθα ἐλλοχῶσι καὶ ἐνεδρεύουσι περίπλοκοι σπεῖραι ἀκαθάρτων ὄντων. Οὕτω δὲ τὸ τιμιώτερον καὶ εὐγενέστερον κόσμημα τῆς νεανικῆς φύσεως ἀποβάλλουσι σὺν τῇ ἀποβολῇ τῆς αἰδημοσύνης. Δυσχερέστατον βεβαίως εἶνε τὸ ἔργον τῆς ἱδρύσεως καὶ διατηρήσεως οἰκοτροφείου μέλλοντος νὰ ἐκπληρώσῃ πάσας τὰς συνθήκας τῆς τε ὑγιεινῆς καὶ τῆς λοιπῆς σωματικῆς τε καὶ πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς εὐεξίας. Ὁπόσοι κίνδυνοι ἐπαπειλοῦσι τῇ νεότητι ἐν τοιούτοις ἱδρύμασιν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἱδρυομένοις πρὸς μόνον τὸν χρηματιστικὸν σκοπὸν, εἰς ἡλίκον βαθμὸν ἐν κοινωνίᾳ παίδων οὐδένα συγγενείας δεσμὸν πρὸς ἀλλήλους ἐχόντων καὶ παντοίας προελεύσεως ὄντων τὰ σπέρματα τῆς διαστροφῆς καὶ ἠθικῆς ἐξαχρειώσεως αὔξονται, οὐδένα νομίζω λανθάνει· ἀλλὰ τὰ ἐξαμβλωματικὰ ταῦτα παρουσιάζονται ὡς τὸ πολὺ ἐκεῖ, ἔνθα ἐλλείπει τὸ πνεῦμα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ τῆς χριστιανικῆς πρὸς τὴν νεότητα ἀγάπης, δι' ἧς μόνης ἀναπᾶται ἐκ τῆς πτώσεως, ἔνθα ὁ σκοπὸς τοῦ χρηματιστικοῦ κέρδους πᾶν ἕτερον συναίσθημα ἀποπνίγει, καὶ κατ' ἐπίφασιν μὲν τάξις, κοσμιότης καὶ αἱ λοιπαὶ ἐξωτερικαὶ ἀρεταὶ προκύπτουσι καὶ ἴσως ἐκ πρώτης ὄψεως καταπλήττουσι, ἐν δὲ τῇ πραγματικότητι πάντα τἀναντία θεραμαίνονται καὶ αὔξονται, σῆψις δὲ καὶ μαρασμὸς ἠθικὸς τὴν σφριγῶσαν νεότητα καταλαμβάνει καὶ διὰ πάντα τὸν μετέπειτα βίον ἀνίκανον ν' ἀποδυθῇ εἰς ἀγενῆ ἀγῶνα καθίστησι. Ἀλλ' ἔνθα αὐτὴ ἡ πόλις, ἵνα ἐκ τῶν παντοίων κινδύνων περισώσῃ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα, φροντίζει περὶ τῆς περισυλλογῆς αὐτῆς, παρέχει τὴν σωματικὴν θεραπείαν τακτικὴν καὶ ἁπλῆν, παιδιὰς, χείρεργα καὶ πάντα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος συντείνοντα ἱκανά, προσέτι πνευματικὰς ἐνασχολήσεις ἱκανὰς καὶ ἀξίας λόγου, ὥστε πληροῦσαι τὴν συνείδησιν παραστάσεων νὰ ἀποβάλλωσι τὴν ἀνίαν τὴν πάσης διαφθορᾶς δημιουργόν, τότε τῷ ὄντι ἡ ἐν τῷ τοιούτῳ ἱδρύματι ἐνδιαίτησις σωτήριος καταδείκνυται· Ἰσχυρὰ ὑπὸ ἀγάπης διειλημμένη ἀγωγὴ συγκρατεῖ τὸ ὅλον ὡς ἐν οἰκογενειακῷ δεσμῷ, ἐν ᾧ ἑκουσίως ἕκαστος ὑπὸ τὸ ἀνώτατον κῦρος ὑποτάσσεται. Τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ παιδαγωγοῦ τοῖς ἠθικοῖς νόμοις ὑποτασσομένου διευκολύνει τὸν πρὸς τὸ δρθὸν καὶ ἀγαθὸν ἐθισμόν. Τὸ καλῶς ἔχον οἰκοτροφεῖον ἀποτελεῖ μικρόν τι κράτος μαθητῶν μετὰ ποικίλων ἀναγκῶν καὶ καθηκόντων, ἃ ἑκάστοις ἐπιβαλλόμενα ἐθίζουσιν αὐτοὺς εἰς ἄσκησιν ἀρετῶν, ἃς ἡ πολιτικὴ κοινότης μετέπειτα παρὰ τῶν ἠθικῶν ἀξιοῖ. Ἡ μόρφωσις χαρακτῆρος ἀπαιτεῖ πρὸ παντὸς πλουσίας ἀφορμὰς πρὸς δρᾶσιν. Ταύτας δὲ ἡ τῶν οἰκοτροφείων ἀγωγὴ ἐν πολλῷ μείζονι βαθμῷ παρέχει ἢ ἡ τῆς Σχολῆς παίδευσις ἀρκεῖ νὰ ἐλαύνηται ὑπὸ τοῦ ὀρθοῦ παιδαγωγικοῦ πνεύματος, ὑπὸ ἐνδομύχου πρὸς τὴν νεότητα καὶ ὑπὸ παραδειγματικῆς ἐθελοθυσίας ὑπὲρ τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς προκοπῆς τῶν ἀνηλίκων μελῶν τῆς κοινωνίας. Ἐν γένει οὕτω ἐργαζόμενον τὸ οἰκοτροφεῖον καὶ τὸν ἑαυτοῦ προορισμὸν συνειδὸς δύναται ν' ἀποβῇ ἑστία διαθερμάνσεως καλῶς συγκεκροτημένων σκευῶν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πρότυπον πολιτικῆς παιδεύσεως. Διὸ ἐκ μέσης καρδίας εὔχομαι τῇ Λευκωσίᾳ ὅπως ἐκ τῶν πολιτικῶν σάλων καὶ κυμάτων ἀνακύψασα τέλος πάντων ἀντιλάβηται σθεναρῶς καὶ σωφρόνως τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς πρὸς προαγωγὴν τῆς παγκυπρίου παιδεύσεως καὶ ἀγωγῆς τῆς νεότητος καθηκόντων καὶ ἐνωρὶς κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς λειτουργίας οἰκοτροφείου ἢ οἰκοτροφείων ὑπὸ ἐπιλέκτου προσωπικοῦ διευθυνόμενον.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΝ ΟΧΙ ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΝ

Ἀναχαιτίσωμεν πάσῃ δυνάμει τὸν κίνδυνον τῆς ἠθικῆς χρεοκοπίας τῶν νέων. Ἐθίσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν κοσμιότητα, σωφροσύνην καὶ τὰς λοιπὰς συμπαραμαρτούσας ἀρετὰς καὶ βεβαιώσωμεν οὕτω ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἔμπεδον τὴν οἰκοδομίαν τῆς μελλούσης ἐθνικῆς εὐεξίας. Πρὸ παντὸς δὲ καθῆκον τῆς σχολῆς εἶνε ἀθορύβως ἐργαζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ παραδείγματος τῆς κοινωνίας βοηθουμένη νὰ πληρώσῃ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν νέων ἐξ ὑπαιτιότητος ἡμῶν τῶν πρεσβυτέρων ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν ἐγγενόμενον χάσμα παρέχουσα σπινθῆρός τινος θείου ἐνθουσιασμοῦ καὶ διαθερμάνσεως ὑπὲρ τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν. Ἄνευ ἀρωματίσεως τῶν γνώσεων καὶ τοῦ βίου τῆς νεότητος διὰ τῆς εὐγενοῦς εὐωδίας τοῦ ἰδανικισμοῦ βάναυσον καὶ χειρωνακτικὸν καθίσταται τὸ ἔργον τῆς παιδεύσεως, οἱονδήποτ' ἂν ᾖ τὸ ἀντικείμενον τῆς διδασκομένης ὕλης, καὶ παράγει μὲν ἴσως δεξιοὺς βιοπαλαιστὰς καὶ αἰσχροκερδεῖς ἐκμυζητὰς τῶν προϊόντων τῶν μόχθων τῶν ἄλλων, οὐχὶ δ' ὅμως καὶ πολίτας χρηστοὺς, μέλη ὑγιᾶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ, προθύμως ἔχοντα δαψιλῆ τὸν ἑαυτῶν ἔρανον ὑπὲρ τῆς πατρίδος νὰ παράσχωσιν.

Ὁ ἐνθουσιασμὸς ὅστις ὀφείλει ἀεὶ νὰ καταρδεύῃ τὸ ἔδαφος τῆς ψυχῆς τῆς νεότητος, ἵνα τοῦτο ἀπὸ παντὸς αὐχμοῦ προφυλάσσῃ, εἶνε δύναμίς τις ἐπὶ χρόνον τινὰ τὸν ὅλον τοῦ θυμικοῦ βίον καταλαμβάνουσα. Καὶ τὸ ὄνομα δὲ ἤδη δηλοῖ ἔξαρσίν τινα τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ὑπὸ θείας τινὸς ἐμφυσήσεως ἄνευ τοῦ κινδύνου τῆς ἀποβολῆς τῆς σωφροσύνης, ὥσπερ συμβαίνει ἐν τῷ φανατισμῷ. Τὸ δὲ πῦρ τοῦτο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ δφείλει διαρκῶς ν' ἀναιθύσσηται καὶ διατρέφηται καταλλήλως, ἵνα μὴ ἐπέρχηται δεινοτέρα ἡ χαλάρωσις καὶ ἀδιαφορία, ὥσπερ συμβαίνει παρὰ τοῖς ὀραδίως συναπαζομένοις, ὧν ὁ ἐνθουσιασμὸς προσομοιάζει πρὸς φλόγας ἀχύρων ταχέως καταβαλλομένας καὶ ἐγκαταλειπούσας μέγα κενὸν, ἐν ᾧ ἐγκαθιδρύεται εἶτα τὸ συναίσθημα τῆς ἀποστροφῆς καὶ ἀδιαφορίας. Ὁ ἐνθουσιασμὸς δφείλει βραδέως καὶ διαρκῶς ν' αὔξηται ὡς καλῶς τρεφόμενον πῦρ, ἵνα μακρὸν χρόνον διαμένῃ καὶ κρατῇ ὥσπερ ἔμφυτος διάθεσις τοῦ ὅλου ψυχικοῦ βίου. Ἐκ δὲ τοῦ στερεοῦ τούτου ἐδάφους τῆς ἐμφύτου διαθέσεως δύναται ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐν ἰδιαιτέραις περιπτώσεσι διὰ τῆς παρουσίας συγγενῶν ζωηρῶν παραστάσεων εἰς ἀψιθυμίαν ν' ἀνυψωθῇ, ἵνα ἐκ ταύτης πάλιν μετὰ πολλὰς ταλαντεύσεις εἰς τὸ δρθὸν μέτρον ἀποκατασταθῇ, ὃ ὥς τι μόνιμον φρονήματα καὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων συνοδεύει διηνεκῶς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶναι δύναμις ἐν τῷ βίῳ ἑκάστου ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βίῳ τῶν λαῶν. Αἱ ἐθνικαὶ ἐξεγέρσεις διδάσκουσι τὶ δύναται ἔθνος τι

τούναντίον εἶνε προνομία τοῦ θείου τούτου. δώρου, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸ νὰ ἐξαίρῃ ἡμᾶς ὑπεράνω τοῦ συνήθους καὶ τετριμμένου εἰς ἰδανικώτερον, καὶ μᾶλλον τῇ φύσει ἡμῶν προσήκοντα κόσμον. Πρὸ παντὸς δὲ χρήζει τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς αὐτοῦ προορισμοῦ ὁ παιδαγωγός. Πῶς θὰ ἠδύνατο τὴν ψυχρότητα τῆς σκέψεως νὰ ὑπομένῃ τοῦ ὅτι ὁ κόσμος παρὰ πᾶσαν τὴν παίδευσιν θὰ μένῃ οἷος εἶνε, ἂν μὴ ὑπὸ τοῦ συναισθήματος ἐνεφορεῖτο τοῦ ὅτι πρὸς ἐξευγένισιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐργάζεται καὶ ἂν μὴ ἐξήρετο ὑπεράνω τῶν ποταπῶν μόχθων καὶ τῆς καπηλείας τῆς ἡμερησίας διατάξεως;

Εὐδαίμων δὲ εἶνε ὁ παιδαγωγὸς ἐκεῖνος ὅστις ἐκ τῶν μυχῶν τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῶν ἰδεῶν ἀντλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἰδεῶν τούτων. Ἡ ἔνθους ἀφοσίωσις εἰς τὰ ἰδανικὰ καθήκοντα τοῦ παιδαγωγοῦ δύναται πολλάκις ὑπὸ τραχείας πείρας νὰ κινδυνεύσῃ ἐξασθένησιν ἢ τελείαν ἐξάλειψιν, δύναται σὺν τῇ ἡλικίᾳ προχωρούσῃ νὰ ἐξαφανίζηται καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπὶ τῆς νεότητος, οὕτως ὥστε ἡ ἕξαρσις ἐκείνη τῶν πρώτων ἐτῶν νὰ παρουσιάζηται ὥσπερ ὄνειρος παρελθουσῶν ἡμερῶν· ἀλλ' ὅμως ὁ ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τῆς κλήσεως τοῦ παιδαγωγοῦ ἐνθουσιασμὸς μένει πάντως δύναμις ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἀείποτε ἐκ νέου συναρπάζουσα καὶ ζωογονοῦσα αὐτόν. Εὐτυχεῖς δὲ οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἷς δὲν ἐλλείπουσι παιδαγωγοὶ ἐξάρσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ δεκτικοί· διότι ἡ ἕξαρσις τούτων ἐξάπτει τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐν τῇ νεότητι. Δὲν ἦνε δὲ μικρὸν τὸ νὰ δύναται ἡ νεότης νὰ ἐξαίρηται. Διότι τὸ συναίσθημα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀεὶ κινεῖ τινα πρὸς νέαν ἐρρωμένην ἐργασίαν, ὥσπερ τὴν ὅλην προσωπικότητα ὑπεράνω τοῦ συνήθους ἐξαίρει, ἀναμιμνησκόμεθα δὲ ἐνταῦθα τοῦ ρητοῦ τοῦ Göthe ὅτι τὸ ἄριστον ὁ ἢ διδασκαλία τῆς ἱστορίας δύναται τῇ νεότητι νὰ παράσχῃ, εἶνε ὁ ἐνθουσιασμός. Οὐαὶ τῷ λαῷ ἐκείνῳ, οὗ ἡ νεότης γεγηρακυῖα καὶ ἐκπεφυλισμένη δὲν δύναται νὰ ἐνθουσιᾷ. Ἐλλείπουσι ταύτῃ τὰ ἰδεώδη. Ἔνθα δὲ ταῦτα ἐλλείπουσιν, ἐκεῖ ὁ χυμὸς ἐλλείπει ὁ τὴν ζωὴν παρέχων, ἐκεῖ ἄρα δὲν δύναται νὰ ἐμφυτευθῇ ὁ ἐνθουσιασμός· Διὰ τοῦτο ἀείποτε ἡ παίδευσις θ' ἀποσκοπῇ ἰδεώδη νὰ ἐμφυτεύῃ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς νεότητος νὰ διατρέφῃ. Καθῆκον δύσκολον βεβαίως. Διότι ὅσον καὶ ἂν ὁ παιδαγωγὸς ὑπὸ εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ πεπληρωμένος εἶνε, τίς ἐγγυᾶται τὴν ἀσφαλῆ μεταβίβασιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τούτου εἰς τὰς καρδίας τῶν τροφίμων; Δύναται νὰ εὕρηται ἵνα ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἐνθουσιασμῷ καὶ τὰ συναισθήματα τῶν μαθητῶν θερμαίνωνται· δύναται νὰ ἐλπίζῃ ἐν τῇ μετὰ τῶν εὐγενῶν προσωπικοτήτων τοῦ παρελθόντος, τῶν ἐν τε τῇ ποιήσει καὶ τῇ ἱστορίᾳ παρουσιαζομένων, ἀναστροφῇ, ἐγείρεται καὶ τὸ συναίσθημα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλ' οὐδεποτε μετ' ἀσφαλείας δικαιοῦται τοῦτο νὰ προσδοκᾷ. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ ἐπέρχηται ἀρωγὸς ἡ ὅλη κατ' οἶκον παίδευσις παρέχουσα βέβαιον καὶ γόνιμον τὸ ἔδαφος πρὸς παραγωγὴν διηνεκῆ τοῦ θείου σπινθῆρος τῆς ἕξάρσεως διὰ τῶν διαφόρων μαθημάτων. Καθῆκον τῆς ἐμμέσου διὰ τῆς διδασκαλίας παιδεύσεως εἶνε μόνον νὰ συγκρατῇ τὸν τρόφιμον ἐν ἀσχολίαις καὶ φρονήμασιν, ἃ ὁ οἶκος προσφιλῆ κατέστησε, καὶ νὰ διατρέφῃ διηνεκῶς τοὺς πυρῆνας τοῦ εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ διὰ τροφῆς ἰσχυρᾶς καὶ γενναίας. Δὲν ἐμφυτεύει ἀλλὰ τὰ ἐμπεφυτευμένα καλλιεργεῖ καὶ θεραπεύει ἡ σχολὴ πρὸς βλάστησιν καὶ καρποφορίαν. Ἔνθα ὁ οἶκος οὐ μόνον οὐδὲν ἔσπειρεν ἀλλὰ καὶ τὸ διὰ κληρονομικότητος ἢ φύσιν δεξιὰν τοῦ παιδὸς ἐνυπάρχον καὶ καλλιεργούμενον ἐν τῇ σχολῇ ὥσπερ παγετώδης βορᾶς καταψύχει καὶ ἀπομαραίνει, μὴ ἐλπίζωμεν ἐντεῦθεν τὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν μέλλοντος βελτίωσιν. Μηδὲ φωνασκῶμεν καὶ ἀεὶ ἀνὰ στόμα ἔχωμεν τὸν φαεινὸν φάρον τῆς Ἀνατολῆς, ἐφόσον κρούοντες τὰς πύλας τῆς συνειδήσεως ἡμῶν οἰκτρῶς ἀπελεγχόμεθα ὅτι αὐτοὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ παραδείγματος οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας διαστρέφομεν καὶ παραμορφοῦμεν φύσεις ὑγιεῖς, κειμήλια τιμαλφέστατα γνησίας προγονικῆς κληρονομίας καὶ τοὺς πρώτους κάλυκας φαιδρῶν ἐαρινῶν ἀνθέων ἐκφυλίζομεν.

Δὲν ἐπιθυμῶ οὐδαμῶς τὰς τελευταίας λέξεις ἀπευθύνων πρὸς τὸ ἐρίτιμον ὑμῶν Κοινὸν νὰ προσκρούσω ἁμαρτωλὸν παρελθὸν διεκτραγῳδῶν, νῦν μάλιστα, ὁπότε διὰ μεγάλων ἐλπίδων ἔχομεν ὅτι αἰθριώτεραι ἡμέραι ἀνατέλλουσιν. Καθῆκον δ' ἐμαυτοῦ ἡγοῦμαι νὰ ἐκδηλώσω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου ἐπὶ τούτῳ, ὅτι ἐπὶ τριετίαν τῆς τε ἀξιοτίμου ἐφορείας μετὰ τοῦ σεβαστοῦ αὐτῆς προέδρου ἀμερίστου καὶ εἰλικρινοῦς ἔτυχον τῆς ἀρωγῆς καὶ ἐνισχύσεως καὶ τῆς εὐγενοῦς κοινωνίας ἐκτησάμην τὴν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν, ἣν μετὰ συγκινήσεως ἀναγνωρίζω, καὶ τῶν κ. κ. συναδέλφων τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας ἠξιώθην. Τούτων ἐσαεὶ μνήμων ἔσομαι καὶ δύναμαι νὰ κολακεύω ἐμαυτὸν ὅτι τῇ συναρωγῇ πασῶν τούτων τῶν περιστάσεων οὐκ ἀπέλιπον τὴν τάξιν ἐν ᾗ ἐτάχθην, καίπερ ἀναγνωρίζων ὅτι, ἀσθενοῦς οὔσης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, οὐχὶ κατὰ πάντα τέλειον καὶ ἀνεπίληπτον ἠγωνισάμην τὸν δίαυλον. Εὔχομαι δ' ἐκ μυχίων καρδίας ἵνα, τῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνους ὡς χαλεπωτάτων οὐσῶν, καὶ τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν πρόθυμον συναντίληψιν πάντων τῶν τέκνων τῆς μεγάλης οἰκογενείας ἐπιβαλλουσῶν, ἀγαθὸς δαίμων ἀεὶ φωτίζῃ καὶ ἐνισχύῃ πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδεώδη ὁρμὴν σύμπαντα μὲν καὶ τὸν λοιπὸν ἑλληνισμόν, ἰδίᾳ δὲ τὸν τοῦ μεγάλου τῆς νήσου τῆσδε προμαχῶνος ἀμύντορα, ὃν ἀλλεπάλληλοι ἐθνικαὶ συμφοραὶ δὲν ἴσχυσαν νὰ καταδαμάσωσιν οὐδὲ νὰ ἀλλοιώσωσι, καὶ ὃν τὰ ἐκ τῶν ἐρειπίων εὐκλεοῦς δόξης ὀστᾶ τῶν προγόνων ἀνασκαπτόμενα ἀνακηρύττουσι γνήσιον ἀπόγονον τοῦ μεγάλου καὶ δαιμονίου ἔθνους καὶ ἐπιβάλλουσι τὴν μετὰ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ Μητρὸς ἕνωσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν διεσκεδασμένων τέκνων αὐτῆς.

ΤΟ ΑΠΑΡΑΓΡΑΠΤΟΝ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ἀστυνομία Ἀμμοχώστου ἐπ' ἐσχάτων συνέλαβέ τινα ἔκ τινος χωρίου τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ προσήγαγε τοῦτον πρὸ τοῦ Δικαστηρίου, ἐν ᾧ καὶ ἀνακρίνεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ κατηγορίᾳ, ὅτι τῷ 1897 διέπραξεν ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προμελέτης, ψιθυρίζεται δὲ, ὅτι καὶ τινων ἄλλων ἐγκλημάτων διαπραχθέντων οὐχὶ πλέον πρὸ δέκα καὶ τεσσάρων, ἀλλὰ πρὸ εἴκοσι καὶ πλειόνων ἐτῶν, καὶ τῶν ὁποίων οἱ δρᾶσται μέχρι τοῦδε διέφευγον τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἡ ἀστυνομία ἀνιχνεύει ν' ἀνεύρῃ τοὺς τους.

Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἡ ἀστυνομία πράττει καλῶς ἢ κακῶς ἀνασκαλεύουσα καὶ ἐκθάπτουσα ὅ,τι ὁ χρόνος καὶ ἡ μνήμη τῆς Κοινωνίας ἔρριψαν εἰς τὴν λήθην, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ κοινῇ ἐντυπώσει ἀπέβαλον ὅλως ὁν ἴσως ἀρχικῶς εἶχον χαρακτῆρα, δὲν ἐπιχειροῦμεν ἐνταῦθα νὰ ἐξετάσωμεν. Ἡ ἀστυνομία κάλλιστα δύναται νὰ προβάλῃ, ὅτι, ἀφοῦ παραγραφὴ ἀδικημάτων ἐν τῇ κατὰ Κύπρον ἰσχυούσῃ ποινικῇ νομοθεσίᾳ οὐδαμοῦ ἀναγράφεται, τὸ καθῆκον αὐτῆς καὶ μόνον τοῦτο ἐπιτελεῖ ἐπιλαμβανομένη τῆς καταδιώξεως καὶ συλλήψεως φερομένων ὡς δραστῶν ἔστω καὶ παμπαλαίων ἀδικημάτων καὶ ἐπὶ ἁπλαῖς καὶ πολὺ τῆς πραγματικῆς ἀληθείας ἀπεχούσαις ἐνδείξεσιν.

Ὅ,τι ὅμως ἐκ τῶν τοιούτων εἰδήσεων καὶ συμβεβηκότων ἐνδιαφέρει, ἢ τουλάχιστον πρέπει νὰ κινῇ τῆς κοινῆς γνώμης τὸ διαφέρον καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τέλους τὴν προσοχὴν μιᾶς, τῶν διὰ τὴν Κύπρον θεσμοθετουσῶν νομοθετικῶν ἐξουσιῶν εἶνε ἡ παντελὴς ἀνυπαρξία ἐν τῇ Κυπριακῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ τοῦ θεσμοῦ τῆς παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων διότι νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πλέον οὐδὲ τιμᾷ τὴν Κυπριακὴν πολιτείαν νὰ παραταθῇ ἡ ἔλλειψις αὕτη. Οὐδαμοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καθ' ὅσον τοὐλάχιστον ἡμεῖς γνωρίζομεν, αἱ ποινικαὶ νομοθεσίαι δὲν ἔχουσιν ἀναγεγραμμένον καὶ τὸν θεσμὸν τοῦτον. Ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ Τουρκίᾳ, ἧς ὁ ποινικὸς νόμος εἰσηνέχθη παρ' ἡμῖν, ὡς οὗτος εἶχε μέχρι τῆς 13 Ἰουλίου 1878, διὰ τοῦ διατάγματος τοῦ 1882, ὀλίγον ὕστερον μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας κατάληψιν τῆς νήσου ἡμῶν, ἐνομοθετήθη καὶ τῶν ποινῶν καὶ τῶν ἐπιδικήμασιν ἀγωγῶν ἡ παραγραφή.

Εἶνε δὲ καλὸν καὶ πρέπον οὐχὶ μόνον λόγῳ τῆς προαγωγῆς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου νὰ εἰσενεχθῇ καὶ παρ' ἡμῖν τῆς παράγραφῆς τῶν ἀδικημάτων ὁ θεσμός, ἀλλὰ καὶ λόγῳ συμφέροντος τῆς Κοινωνίας μεγίστου δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐπάναγκες πλέον ἀπέβη τοῦτο. Ὁ χρόνος δὲν τυγχάνει μόνον ὁ κραταιὸς καὶ πανσθενὴς παράγων ἐν τῇ γενέσει καὶ τῇ ἀναπτύξει παντὸς ἐν τῷ αἰσθητῷ κόσμῳ ὄντος ἀλλὰ συγχρόνως εἶνε καὶ ὁ πανδαμάτωρ καὶ ὁ ἐξολοθρευτὴς πάντων τούτων, εἴτε ἔμψυχα εἶνε ταῦτα, εἴτε ἄψυχα. Ἐντεῦθεν καὶ αὐταὶ αἱ ἔνδικοι σχέσεις καὶ καταστάσεις τῶν ἀνθρώπων ἀναποδράστως εἶναι ὑποκείμεναι εἰς τοῦ χρόνου τὴν ἐπήρειαν καὶ τὸ δίκαιον ἀναγκαίως ἀναγνωρίζει ταύτας καὶ προσδίδει εἰς αὐτὰς τὸ ἑαυτοῦ κῦρος ὡς οὖσαι ἠλλοιώθησαν ἢ ἐτροποποιήθησαν ὑπ' ἐκείνου. Τελεαθέν τι ἀδίκημα, ὅσον μέγα καὶ στυγερὸν καὶ ἂν τυγχάνῃ, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου σχεδὸν λησμονεῖται· ἡ ἐκ τῆς διαπράξεως αὐτοῦ προκύψασα φοβερὰ ἐντύπωσις ἐξαλείφεται· ἡ κοινὴ γνώμη παύει νὰ αἰσθάνηται ἱκανοποίησιν ἐνιστῇ ἐν τῇ καταδίκῃ τοῦ ἐνόχου, οὐ ἕνεκα ἐν τῷ τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος χρόνῳ ἀνεγκλητος καὶ ἀνοικτίρμων θὰ ἐπεθύμει καὶ θ' ἀγόγγυζε τὴν καταδίκην, καὶ ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἤδη τῆς τιμωρίας αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο διεφείλετο αὐτῇ τὴν πρόθυμον συναντίληψιν πάντων τῶν τέκνων τῆς μεγάλης οἰκογενείας ἐπιβαλλουσῶν, ἀγαθὸς δαίμων ἀεὶ φωτίζῃ καὶ ἐνισχύῃ πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ἰδεώδη ὁρμὴν σύμπαντα μὲν καὶ τὸν λοιπὸν ἑλληνισμόν, ἰδίᾳ δὲ τὸν τοῦ μεγάλου τῆς νήσου τῆσδε προμαχῶνος ἀμύντορα, ὃν ἀλλεπάλληλοι ἐθνικαὶ συμφοραὶ δὲν ἴσχυσαν νὰ καταδαμάσωσιν οὐδὲ νὰ ἀλλοιώσωσι, καὶ ὃν τὰ ἐκ τῶν ἐρειπίων εὐκλεοῦς δόξης ὀστᾶ τῶν προγόνων ἀνασκαπτόμενα ἀνακηρύττουσι γνήσιον ἀπόγονον τοῦ μεγάλου καὶ δαιμονίου ἔθνους καὶ ἐπιβάλλουσι τὴν μετὰ τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ Μητρὸς ἕνωσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν διεσκεδασμένων τέκνων αὐτῆς.

Βαρώσια

τῇ 21 Ἰουν. 1911

Ι. Μ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἄρθρον 60. Ἐν τῇ ἐτησίᾳ τακτικῇ Συνόδῳ ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἑπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προσδιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δυνάμεως, τὴν στρατολογίαν καὶ ναυτολογίαν καὶ τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ Ἀπολογισμοῦ. Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν Ἀπολογισμόν.

Ὁ Προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου ἀφοῦ δ' ἐξετασθῇ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν, ψηφίζεται ἅπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα, εἰς τμήματα ἐν τῷ Κανονισμῷ τῆς Βουλῆς ὁρισθέντα, καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας, καθ' Ἑπουγετὸν δὲ δι' ὀνοματοκλησίας.

Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ Ἀπολογισμὸς εἰς τὴν Βουλήν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ Κανονισμῷ αὐτῆς ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 61. Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή, οὐτε ἐγγράφεται ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους οὐτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 62. Βουλευτὴς δὲν καταδιώκεται, οὐδ' ὁπωσδήποτε ἐξετάζεται ἐνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ἄρθρον 63. Βουλευτής, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν καταδιώκεται, οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται, ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος· ἐκτὸς αὐτῆς ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα. Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ Βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου, τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ τρεῖς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ Βουλευτὴς τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου.

Ἄρθρον 64. Οἱ Βουλευταὶ ὁρκοῦνται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, τὸν ἑξῆς ὅρκον:

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

Ἀλλοθρησκοι Βουλευταὶ, ἀντὶ τῆς ἐπικλήσεως «ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος», ὁρκίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας.

Ἄρθρον 65. Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει ἐκπληροῦ τὰ καθήκοντά της.

Ἄρθρον 66. Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν, ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων φιλοίμια πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Αἱ βουλευταὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως κατ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρον 67 Οἱ Βουλευταὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται.

Ἄρθρον 68 Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἑκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας προσδιορίζεται διὰ νόμου ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν Βουλευτῶν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ἄρθρον 69 Οἱ Βουλευταὶ ἐκλέγονται διὰ τέσσαρα συναπτὰ ἔτη, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, ἅμα δὲ τῇ λήξει τῆς τετραετοῦς Βουλευτικῆς Περιόδου διατάσσεται ἡ ἐνέργεια γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ἐντὸς τεσσαράκοντα πεντήμερον ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν τούτων συγκαλεῖται ὑποχρεωτικῶς ἡ νέα Βουλὴ εἰς τακτικὴν Σύνοδον μόνον ἂν ὑπὸ τῆς ἀπελθούσης Βουλῆς δὲν ἐξεπληρώθησαν, διὰ τὸ ἔτος τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, τὰ ἐν ἄρθρῳ 60 ὁριζόμενα.

Ἐὰν βουλευτικὴ κενωθεῖσα κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Περιόδου δὲν συμπληροῦται, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκλιπόντων δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Ἄρθρον 70 Ὅπως ἐκλεγῇ τις Βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ ἦνε πολίτης Ἕλλην, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐλέγειν.

Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος Ἐγειρομένων περὶ τούτου ἀμφισβητήσεων, ἀποφασίζει ἡ Βουλή.

Ἄρθρον 71. Ἐμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δήμαρχοι, συμβουλαιογράφοι, φύλακες ἀποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι Βουλευταὶ, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν Ἑταιριῶν, ἢ ἐπιχειρήσεων, ἀπολαυουσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικὴς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιχωρήσεως τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ἢ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐὰν παραλείψωσι δὲ τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ Βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Ἄρθρον 72. Βουλευταὶ, ἀποδεχόμενοι οἱονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων, ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73. Ἡ ἐξελεγξις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις ἀναφέρομεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἐλλείψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν Δικαστήριον, συγκροτούμενον διὰ κληρώσεως μεταξὺ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων τοῦ Κράτους. Ἡ κλήρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ, τὴν προειδοποιήσασαν δὲ τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου λαμβάνει ὁ ἐκ τῶν κληρωθέντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα προηγούμενος. Κατὰ τὰ λοιπὰ, τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὁρισθήσονται διὰ νόμου.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ Βουλευτοῦ.

Ἄρθρον 74. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν Βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης Βουλευτ. Συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75. Οἱ Βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημίωσιν, οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κατοικοῦντες δραχμῶν ὀκτακοσίων ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριημηνίας, οἱ δὲ λοιποὶ χιλίων.

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχεται δι' ἕξοδα παραστάσεως πρόσθετος ἀποζημίωσις δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα μηνιαίως.

Οὐδεμία ἄλλη ἀποζημίωσις παρέχεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἄρθρον 76. Ἐν ἀπουσίᾳ Βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ Συνόδῳ, κρατοῦνται ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως δραχμαὶ εἴκοσι δ.' ἑκάστην συνεδρίασιν.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ἀλλεπαλλήλως ἀνηγγέλθησαν, αἱ θεριναὶ ἐξετάσεις τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς ἡμετέρας Κοινότητος καὶ ἀπηγγέλθησαν αἱ λογοδοσίαι τῶν διευθύνσεων αὐτῶν κατὰ λόγον τῆς ἰδιοσυγκρασίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος ἑκάστης τούτων καὶ διὰ τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χ. Μαραθεύτη αὔριον λήγει ἡ σειρὰ τῶν πνευματικῶν τούτων ἑορτῶν, αἵτινες ἔδει νὰ εἶνε τὸ πνευματικὸν ἐντρύφημα τῶν γονέων καὶ πάντων τῶν φιλομούσων πολιτῶν.

Αἱ γνῶμαι τῶν ἐπαϊόντων ἀντιτίθενται περὶ τῆς ἀνυσιμότητος τῶν δημοσίων ἐξετάσεων καὶ ἰσχυρὰ προβάλλονται ἑκατέρωθεν πρὸς ὑποστήριξιν ἐπιχειρήματα, ἐπικρατεῖ δὲ δεσμέραι ἡ γνώμη περὶ τῆς καταργήσεως αὐτῆς, ἐνισχυομένη παρ' ἡμῖν. ὑπό τε τῆς προϊούσης κοινῆς ἀδιαφορίας καὶ ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμου καταργήσεως αὐτῶν. »

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰ πεπολιτισμένα καὶ ἐλεύθερα ἔθνη. τὰ τῆς παιδείας εἶνε ὀργανωμένα κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀπαβαίνῃ περιττὸς τῶν γονέων ὁ ἄμεσος ἔλεγχος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ ἂν θέλωσιν οὗτοι δὲν δύνανται νὰ τὸ πράξωσιν ἕνεκα τῆς ἀδιαλείπτου καὶ ἐπιτακτικῆς ἡμερησίας βιωτικῆς ἐργασίας. Τὰ σχολεῖα ἐκεῖ λειτουργοῦσιν ὑπὸ διδασκάλους καὶ καθηγητὰς ἐπαρκῶς καὶ τακτικῶς μισθοδοτουμένους καὶ πᾶσαν τὴν ἀναγκαίαν δοκιμασίαν πρὸς τὸ ὑψηλὸν ἔργον αὐτῶν ὑπομείναντας.

ΑΠΟΚΗΡΥΞΙΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΝ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐν Κυρηνείᾳ ἀνεγνώσθη ἐπ' Ἐκκλησίας κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν τὸ ἀκόλουθον ἐπιτίμιον:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Γάμου παρανόμου ἀποκήρυξις καὶ ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτίμιον.

Τοῦ γάμου ὄντος κατὰ τὴν ἀγίαν Ὀρθόδοξον ἡμῶν Ἐκκλησίαν ἑνὸς ἐκ τῶν ἱερῶν αὐτῆς μυστηρίων καὶ ἀποτελοῦντος κιφαλαιώδη ὑεσμὸν αὐτῆς, πλεῖσται ἱεραὶ διατάξεις ὑπὸ Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων θεσπισθεῖσαι δέ πουσι τὰ κατ' αὐτόν.

Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τὰς ἱερὰς ταύτας διατάξεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁ Μιλτιάδης Σιακαλλῆς κάτοικος Κυρηνείας καὶ ἡ Μαρία χήρα Γ. Σιακαλλῆ κάτοικος Λευκωσίας συνῆψαν γάμον δευτέρου βαθμοῦ ἐξ ἀγχιστείας (νύμφη πρὸς ἀνδράδελφον) ἄθεσμον καὶ παράνομον σφόδρα ἀποδοκιμαζόμενον καὶ τιμωρούμενον ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων δι' ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμίων.

Διὰ ταῦτα ἀποκηρύττοντες τὸν γάμον τοῦτον ὡς ἄκυρον καὶ ἐντελῶς ἀσύστατον καὶ μηδεμίαν δυνάμενον νὰ συνεπαγάγῃ νόμιμον συνέπειαν μεταξὺ τῶν εἰρημένων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν γεννηθησομένων, τυχὸν, τέκνων, ἀποφαινόμεθα ἐκκλησιαστικῶς ἵνα οἱ διαληφθέντες Μιλτιάδης Σιακαλλῆς καὶ Μαρία Γ. Σιακαλλῆ ὡς ἔνοχοι ἀσυγγνώστου παρανομίας ὑπάρχωσιν ἐστερημένοι τῶν τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως θείων ῥωρεῶν καὶ παντὸς δικαιώματος ἀνήκοντος τοῖς πιστοῖς, μέχρις οὗ συνελθόντες εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἀποστάντες τῆς παρανόμου συναφείας καὶ σκανδαλώδους συμβιώσεως τύχωσιν ἐξαιτησάμενοι τῆς ἀφέσεως καὶ μητρικῆς συγγνώμης τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐν Μητροπόλει
τῇ 17ῃ Ἰουνίου 1911.

(ὑ.π.) † Ὁ Πρ. Κυρηνείας ΚΥΡΙΛΛΟΣ
βεβαιοῖ.

(Σφραγὶς Μητροπόλεως)

Ὁ Μ. Πρόεδρος Κυρηνείας πατάξας μετὰ μακρὰν ὑπομονὴν καὶ ἀνοχὴν τὸν παράνομον καὶ ἀθέμιτον γάμον τοῦτον, ὅστις ἐσκανδάλιζε σφόδρα οὐ μόνον τὴν κοινότητα τῆς πολίχνης Κυρηνείας ἀλλὰ σύμπαντα τὸν Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον πληθυσμὸν τῆς Νήσου ἐξεπλήρωσε καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου καὶ τῶν Ἱ. Κανόνων, καὶ ἦρε κάκιστον πρὸς μίμησιν παράδειγμα ὑπὸ τῶν ἁπλοϊκωτέρων τάξεων, ἀνεκτήσατο δὲ τὸ δικαίωμα ἵνα ὁπουδήποτε εὕρῃ τὴν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν καὶ διδασκαλίαν ἀνευλάβειαν πατάξῃ αὐτὴν βέβαιος ὢν ὅτι θὰ ἔχῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἅπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ὁ θρησκευτικὸς γάμος παντελῶς παροράται ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἀναγνωριζούσης μόνον τὸν πολιτικὸν γάμον, ἡ χαλάρωσις δὲ τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν καὶ ἠθῶν τυγχάνει εὐρεία, θεωρεῖται γάμος τοιοῦτος πολλῷ χείρων τῆς αἱμομιξίας διὰ τὴν ἐπικίνδυνον ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς μεταξὺ ἐγγυτάτων συγγενῶν.

Ἐὰν ἄρα ἠπατήθη ἡ δημοτ. ἀρχὴ τῶν Παρισίων καὶ ἐπέτρεψεν ἐν ἀγνοίᾳ τῶν μεγάλων κωλυμάτων τὸν πολιτικὸν γάμον, ὁ ἐφημέριος τῶν Παρισίων δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπατηθῇ καὶ ἂν ἀπεπειρᾶτο, ὡς ὤφειλε, νὰ μάθῃ παρὰ τῶν παραστάντων εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ ἀθεμίτου γάμου θὰ ἐπληροφορεῖτο τὴν φρικώδη ἀλήθειαν. Δὲν ἔπραξεν ὅμως τοῦτο δι' οὓς αὐτὸς μόνον θὰ γινώσκῃ λόγους.

Ὡς τὸ ἄνωθι ἐπιτίμιον ὑπεμφαίνει, ἡ περιυβρισθεῖσα Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ μετ' αὐτῆς ἡ κοινωνία προσδοκᾷ μεταμέλειαν καὶ ἐξάλειψιν παντὸς ἴχνους ἀναμνήσεως τοῦ ἀθεμίτου γάμου, ἄλλως κέκτηται αὕτη ἰσχυρότερα ὅπλα πρὸς συνετισμόν.

Πρὸς ἑδραίωσιν τῶν χρηστῶν ἠθῶν καὶ βεβαίωσιν τοῦ κύρους τῶν ἠθικῶν νόμων ὀφείλει νὰ συντελέσῃ καὶ ἡ χριστιανικὴ κοσμικὴ ἐξουσία ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ παρανόμως συνεζευγμένος καὶ ἐπιτιμηθεὶς πολίτης τῆς Κυρηνείας τυγχάνει τὸ ἐπάγγελμα δικηγόρος, παρὰ τοῦ ὁποίου ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἄμεμπτον ἦθος καὶ χαρακτῆρος χρηστότητα, ἵνα θαμίζῃ ἐν τῷ ναῷ τῆς Θέμιδος. Τὸ ἀνώτατον παρ' ἡμῖν Δικαστήριον οὐχὶ πρὸ πολλοῦ διὰ παρατεταμένον ἀθέμιτον πρᾶξιν διέγραψεν ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος τὸν δρέστην, οὐδαμῶς δ' ἀμφιβάλλομεν καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ Θέμις θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ θεῖον ἔργον αὐτῆς.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τῇ π. ΚΥΡΙΑΚΗ ἐγένετο ἔναρξις τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐν τῷ Ἀνωτέρῳ Παρθεναγωγείῳ καὶ Διδασκαλείῳ τῶν Θηλέων ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς. Ἐλογοδότησαν ἐν ἀρχῇ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν κ. κ. Ἐφόρων καὶ πολλοῦ φιλομούσου ἀκροατηρίου ἡ ἐλλόγιμος Διευθύντρια Δις Χωριτίνη χ: Γαβριὴλ ἐκθέσασα τὰ πεπραγμένα καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν μορφωτικὸν ἔργον καὶ ἐποδείξασα, τὰς ἐλλείψεις ἐξάρασα δὲ καταλλήλως τὴν μεγάλην σημασίαν τῆς γυναικείας μορφώσεως. Τὰ ἐκτεθειμένα πολυάριθμα δείγματα τῆς Ἰχνογραφίας καὶ Ζωγραφικῆς δικαίουν πληρέστατα τὸ χρυσοῦν μετάλλιον οὗτινος ἔτυχον ταῦτα ἐν τῇ ἐν Λεμεσῷ Παγκυπρίῳ Γεωργικῇ καὶ Βιομηχανικῇ Ἐκθέσει ὡς καὶ τὰ διάφορα ἔργα ραπτικῆς, κοπτικῆς, κεντημάτων κ. ἄ.

◆◆◆

Ο ΑΡΜΟΣΤΕΥΩΝ τέως ἐν Κύπρῳ ταγματάρχης κ. Ε. Κλῶζον ὡς καὶ ὁ Κέντρ. Ταμίας κ. Πάουριχ ἀνεχώρησαν ἐκ Κύπρου τῇ π. Τρίτῃ ἐπιβάντες τοῦ πολεμικοῦ σκάφους «Ἀθηνᾶ» ἐν Ἀμμοχώστῳ, ὅπερ ἀπέπλευσεν εἰς Μάλταν.

◆◆◆

ΔΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΣΕΩΣ ἐν ἑπτάκτῳ παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως γνωστοποιεῖται ὅτι καθήκοντα Ἁρμοστοῦ ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχιγραμματεὺς κ. Κ. Οὐ. Ι. Ὅρρ. Ὁ κ. Θ. Ἑ. Χάττων Ρίτσαρδς, βοηθὸς Ἀρχιγραμματεύς, ἀνέλαβε καθήκοντα Ἀρχιγραμματέως

◆◆◆

ΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΣ φέρεται τάξεις ἡ ἀγγελία ὅτι ὁ πρώην Ἁρμοστὴς Σὶρ Κάρολος Κὶγκ Χάρμαν διορίσθη ὡς τοιοῦτος εἰς τὴν νῆσον Ἁγ. Μαυρίκιον ἐπὶ μισθῷ ἐτησίῳ 6000 λιρῶν.

◆◆◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ Λάρνακος ὁ ἐντιμότατος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ξενοφῶν Στελάκης καὶ φιλοξενεῖται ἐν τῷ Μετοχίῳ Κύκκου χάριν ἀναψυχῆς.

◆◆◆

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Ἀλφαβητάριον διὰ τὴν α' τάξιν τοῦ Δημοτ. Σχολείου ὑπὸ τοῦ ἐν Βαρώσιοις ἀξιολόγου διδασκάλου κ. Ζησίμου θὰ ἐκδοθῇ προσεχῶς φιλοκάλως καὶ μετὰ εἰκόνων ἐκτυπούμενον ἐν Ἀθήναις.

◆◆◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ηὐλόγησε τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν ἐμπόρου κ. Κ. Κουταλάρη καὶ τῆς συμπαθεστάτης Δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Γ. Οἰκονομίδου Οἱ μνηστευθέντες ἄσμενοι θὰ δέχωνται αὔριον τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις.

◆◆◆

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Ἀντωνίου ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1911 καὶ ἰσολογισμὸν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Τῇ π. Πέμπτῃ ἀπεβίωσεν ὁ

ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας ἐτῶν ἐνάρετος καὶ χρηστὸς οἰκογενειάρχης, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Ἰατροῦ κ. Ν Γ. Ἰακωβίδου καταλιπὼν ἀπαρηγόρητον χήραν καὶ ἑπτὰ ὅλα τέκνα ἐν ὀρφανίᾳ Τὴν κηδειαν του συνώδευσαν ἐν εἰλικρινεῖ πένθει πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι μέχρι τῆς ἐσχάτης κατοικίας αὐτοῦ.

Συλλυπούμενοι βαθέως τοὺς ἀλγεινῶς τρωθέντας ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν καὶ ἀντίληψιν, τῷ μεταστάντι δὲ εὐχόμεθα κούφην τὴν καλύψασαν γῆν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Ο ΕΡΜΗΣ» Μηνιαῖον Ἐμπορικὸν περιοδικὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδόμενον ὑπὸ Κ. Σαμουήλ Λογιστοῦ τοῦ Ταμευτηρίου «Η Λευκωσία» — Ἔτος Β'. Ἀπρίλιος 1911. Ἀριθ. 6ος.

«ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ» Περιοδικὸν πρὸς διάδοσιν τῆς ἐμπορικῆς Ἐπιστήμης, κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Κ Παναγιωτοπούλου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἐν Πειραιεῖ. Τεῦχη Μαρτίου, Ἀπριλίου, Μαΐου 1911.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» Μηνιαῖον περιοδικὸν εἰκονογραφημένον ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου Δεσποινίδος Εὐγενίας Ζωγράφου Ἔτος Δ', Τεῦχος 43 Μάϊος 1911.

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ» Δεκαπενθήμερον ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικὸν ὑπὸ Πορφυρίου Α. Κυριακίδου ἐν Θ. ἐν Δεκαφωνίᾳ ἐκδιδόμενον. Τεῦχος 15 Ἰουνίου.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δεύτερον περὶ τὴν 9. 30' π μ. θὰ ἄρξωνται αἱ ἐξετάσεις τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς λογοδοτοῦντος τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Χ. Μαραθεύτη.

Προτρεπόμεθα τὸ φιλόμουσον κοινὸν ἵνα προσέλθῃ ἐκεῖ καὶ καταμάθῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως τὴν ἐπιτελουμένην ἐν αὐτῇ μορφωτικὴν ἐργασίαν τῶν ἑλληνοπαίδων.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης ἐν τῷ Θερινῷ Θεάτρῳ τοῦ Γυμναστηρίου θὰ γένηται ἐπὶ σκοπῷ ἀγαθοεργῷ μεγάλη μουσικὴ ἑσπερὶς, καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ καὶ ἡ Μανδολινάτα τοῦ Π. Γυμνασίου θὰ ἐκτελέσωσι ἐκλεκτὰς μουσικὰς χοροὶ δὲ μαθητῶν χορῳδίας.

Ἡ ἑσπερὶς ἄρξεται τῇ 9. μ. μ. καὶ τίμημα γενικῆς εἰσόδου ὡρίσθη 6 γρ.

ΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΜΩΝ

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ι. Λοβαρίδου καὶ ἡ κ. Χαραλαμποῦ Κανακᾶ λαμβάνοισι τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωσι τοὺς φίλους των ὅτι τὴν 3ην Ἰουλίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μ. μ. ἔπ. τελοῦσι τοὺς γάμους τῶν τέκνων των

ΜΑΡΙΑΣ καὶ ΑΧΙΛΛΕΩΣ

ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίου Ἀντωνίου οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου. Παρακαλοῦσι δὲ νὰ τιμήσωσιν αὐτοὺς διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας των.

Λευκωσίᾳ τῇ 17 Ἰουνίου 1911.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΡΤ-ΣΑ'ΙΔ

Κλήρωσις τῆς 30 Ἰουνίου

Ὁ ἀριθ. **23010** κερδίζει φρ. 2500
» **03880** » » 500
2048 κερδίζει φρ. 200 5657 φρ. 50
6732 » » 10662 » »
2173 » » 100 19553 » »
11465 » » » 22379 » »
30374 » » » 33932 » »

Οἱ ἑπόμενοι 88 ἀριθμοὶ κερδίζουν φρ. 25

16	4583	10707	20018	23132	29858
401	4612	10800	20319	23680	30918
637	5817	11327	20333	24198	31671
689	5953	11418	20415	25214	31771
889	6042	12222	20628	25804	32945
997	6345	12350	20683	26187	33354
2468	6480	12524	20735	26239	35589
2506	8310	13016	20885	26376	36304
2569	8400	13853	20947	26647	38459
2740	8471	13963	21332	26744	38493
2952	8496	15471	21659	26847	39519
3080	8787	15550	21938	27169	39561
4013	9041	17284	22085	27641	39686
4217	9516	18236	22624	28817	
4406	9908	19281	22975	29847	

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐπειδὴ ἐξωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ ἐν τῷ ὡρισμένῳ διωρισμῷ τῆς Βουλῆς καθημένοι ἠγέρθησαν καὶ ἐξῆλθον ἐν σώματι καθ' ἣν ὥραν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἠγόρευεν ὑποστηρίζων τὸ περὶ Γεν. Ἐπιθεωρήσεως Νομοσχέδιον, ὡς ὑπουργὸς οὗτος τῶν Στρατιωτικῶν ἀνθήνεν εἰς τὸν Μέραρχον κ. Δαγκλῆν νὰ θέσῃ τούτους ὑπὸ ἀνάκρισιν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀρνηθέντες ὅτι ἡ ἀποχώρησις αὐτῶν ἦτο μεμελετημένη.

— Ὁ χωρικὸς Πουλιος ὁ συλληφθεὶς ὡς ὑποπτος διὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς ἐκτροχιάσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἣς ἐπέβαινε ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανερχόμενος ἐκ Λαρίσσης εἰς Βόλον πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἠθωώθη.

— Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων, θεωροῦσα ταῦτα ὡς ἐδάφη τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῆς προγράμματος.

— Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς θὰ διακοπῶσι τῇ 8ῃ Ἰουλίου.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ τῆς Ὑπέρμενης ἡ Πόλη ἀποστέλλει 12 τάγματα ὡς καὶ μεγάλην ποσότητα τροφίμων.

Ὁ ἀνθελληνικὸς ἔμπορ. ἀποκλεισμὸς, ὅστις εἶχεν ἐπαναληφθῇ ζωηρότατος ἐν Σμύρνῃ πρὸ 8 ὡς ἑβδομάδων κάπως ἐχαλαρώθη. Τὰ ἀτμόπλοια φορτώνουσι καὶ ἐκφορτώνουσι τὰ ἐμπορεύματά των ἐλευθέρως.

— Ὁ πρόεδρος τῆς Ρωσσίας κ. Τσαρίχωφ ἀπήντησε παρὰ τῆς Πόλης ὅπως ἐκτελέσῃ τὰ αἰτήματα τῶν Ἀλβανῶν.

— Ἐκ Κορυτσᾶς τῆς Μακεδονίας ἠγγέλθη ὅτι ἐκηρύχθη Ἐπανάστασις εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως ταύτης. Ὁ ἰατρὸς Μπεσίμ, παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ χριστιανοὺς καὶ Μουσουλμάνους ἐκήρυξε τὴν αὐτονομίαν τῆς Ἀλβανίας καὶ κατέφυγεν εἰς τὰ ὄρη.

— Ἡ Τουρκία παρήγγειλεν εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρεζῶ 36 πυροβολαρχίας.

— Τουρκικὴ περίπολος ἐφόνευσε παρὰ τὰ σύνορα Ἄρτης Ἕλληνα ὀνόματι Δημοκώσταν, διερχόμενον τὸν ποταμὸν Ἄραχθον.

— Αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων κατὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Γκιζὰν ὑπερβαίνουσι τοὺς 2000 ἀνδρῶν.

ΚΗΡΥΓΜΑ ΧΥΔΑΙΟΥ ΥΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ

Χυδαῖος ὑλισμός.

Μετὰ τεσσαρακονταετῆ δημοσιογραφικὸν βίον ἁμαρτωλὸν, καθ' ὃν καὶ τὸν ἑλληνικὸν τύπον διέφθειρε μέχρι σήμερον ἀνεπανορθώτως καὶ τὴν κοινὴν γνώμην διέστρεψεν ἐξαπολύσας ἀπὸ τῶν ψυχοφθόρων γραφείων τῆς α' Ἀκροπόλεως συμμορίας ὅλας δημοσιογροφίσκων συγκομιζομένων ἐκεῖθεν τὰς κακοηθεστέρας ἰδέας καὶ ἀρχὰς περὶ τῆς ἐξασκήσεως τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὸ κοινὸν συμπεριφορᾶς, ἀπὸ λειομένης πάσης ὑψηλῆς ἠθικῆς ἀρχῆς καὶ ἰδέας, παντὸς συναισθήματος ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τῆς εὐσεβείας πρὸς τὸν Θεὸν, ὁ κ. Β. Γαβριηλίδης ὅτε εἶδεν ὅτι ἐξέλιπον ἐν Ἑλλάδι οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καλάμου του καὶ τῆς ἐφημερίδος του καὶ τὰ ταμεῖα αὐτῆς στειρεύσαντα δὲν παρεῖχον πλέον τὰ μέσα πρὸς τὸν ἐν Εὐρώπῃ βίον του, ὅστις οὐδεμίαν εἶχε σχέσιν μὲ τὸ ἐπόγγελμά του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ἐπανῆλθεν ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς τοῦ Εὐαγγελίου, χωρὶς ὄμως μεταμετοίας, εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ μέσα πρὸς τὸν πρότερον βίον καὶ περιέρχεται ἤδη τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας προσπαθῶν νὰ ἀγρεύσῃ συνδρομητὰς καὶ συλλέξῃ συνδρομὰς διὰ τὴν ψυχορραγοῦσαν εὐτυχῶς ἀμεταμέλητον Μαγδαληνὴν α' **Ἀκρόπολεν»** καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐλεινοῦ σαρκίου του, ὡς ἀντάλλαγμα δὲ τοῦτων σκορπᾷ κατὰ τὴν διάβασίν του προκαλῶν ἐπιτηδείως συναθροίσεις πρὸς διαλέξεις τὸ μίασμα ἀπὸ δηλητηριώδου ὑλιστικοῦ βορβόρου, οὗτινος γέμει ἡ διάνοια καὶ ἡ καρδία του.

Ὀλίγοι ἐπθύμησεν ἐν Λευκωσίᾳ ν' ἀκούσῃ αὐτοῦ, καὶ τινες μόνον χρονογράφοι καὶ κουφογράφοι μείρακες καθ' ὑποβολὴν του προύκάλεσαν τὴν πρόσκλησιν πρὸς διάλεξιν ἐν τῇ Ἐμπορικῇ Λέσχῃ καὶ ἐπιτηδείως διεφήμισαν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἡ φιλομαθὴς καὶ φιλόμουσος κοινωνία συνέρρευσεν ἀθρόα, πρωτοστατούσης τῆς Ἱ. Συνόδου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπὸ τῆς διαλέξεως ἀπεγοητεύθησαν πάντες καὶ χάρις εἰς τὴν ὑπέρμετρον καὶ ἄκαιρον ἐσιν ὅτε ἀνεκτιότητα τοῦ κυηρ. κοινοῦ οὐδεὶς προέβη εἰς ζωτρὰν ἀποδοκιμασίαν, διότι οἱ ἐκ τῶν προτέρων γνωρίζοντες τὸ ἦθος καὶ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ἀνθρώπου τοὺς νόμους τῆς ξενίας σεβασθέντες ἀπέσχον τοῦ τόπου τῆς διαλέξεως.

Ἡ ἀπογοητευτικὴ ἐντούτοις ἐντύπωσις ἐγίνετο τοσοῦτον ἰσχυρὰ παρὰ τῷ κοινῷ, ὥστε καὶ οἱ ἐπιπόλαιοι θαυμασταὶ του ἔμειναν ἄναυδοι καὶ τὴν διάλεξιν του ἀπὸ τετραδίου δὲν εὗρον ἑλληνικὴν ἐφημερίδα ἐν Κύπρῳ ἵνα δημοσιεύσωσιν, εὗρε δὲ ἐν τέλει αὐτὸ ἁρμόδιον τόπον τὰς στήλας τῆς α' Ἀκροπόλεως», ὅπου ἀναγνόντες αὐτὴν ποιούμεθα βραχεῖαν ἐπίκρισιν. Μακρὰν θὰ συνεγράφομεν πραγματείαν ἐπιχειροῦντες ἑπτομερῆ ἐπίκρισιν, διότι πᾶς στίχος αὐτῆς περιέχει ἐν ψεῦδος καὶ τὸ σύνολον εἶνε κακοηθέστατον συνοπτικὸν θύλευμα.

— Ὁ **μαλλεαρισμὸς** εἶνε τὸ πρῶτον γνώρισμα τῆς γλώσσης του, πρόσφορον ἰδίωμα πρὸς ταπεινὰς καὶ χυδαίας διδασκαλίας· ἀρχόμενος δὲ τοῦ λόγου λέγει: α' Ἡ ἰδική μου ἡ νέα πίστις καὶ τὸ νέον φῶς ἀποβλέπουν εἰς δύο μεγάλας δυνάμεις τῆς προόδου τῶν ἐθνῶν τὴν ἐπιστημονικότητα καὶ τὴν θρησκευτικότητα». Καὶ πρὸς διασάφησιν τῶν ἀρχῶν του τούτων ἐπάγεται τὰ ῥήματα τοῦ Γερμανοῦ χημικοῦ Φίσερ ἐν τῇ γερμανικῇ ἐπιστημονικῇ ἑταιρείᾳ «Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος» ὅτι «Δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος τιμῆς, τιμῆς, τίς δηλ. θὰ προΐσταται εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν ἀθλητισμὸν, ἡ Γερμανία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἀμερικὴ ἢ ἡ Γαλλία, ἀλλὰ περὶ ὑλικῶν καθαρῶς καὶ χρηματικῶν συμφερόντων».

Ἐντούτοις γοργὸν βλέμμα εἰς τὰ διάφορα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ πείθει πάντα ὅτι τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη περὶ πλείστου ποιοῦνται τὴν τιμὴν ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν προόδων καὶ ἀνακαλύψεων καὶ ἐφευρέσεων καὶ παντοιοῦ διεξάγεται σφοδρὸς περὶ τούτων διεθνὴς ἀνταγωνισμὸς τιμῆς ἕνεκεν μᾶλλον ἢ συμφερόντων **ὑλικῶν καθαρῶς καὶ χρηματικῶν.**

Οἱ καταδυόμενοι ἐντὸς ὑποβρυχίων εἰς τὰς θαλασσίας ἀβύσσους καὶ οἱ πετόμενοι δι' ἀεροστάτων καὶ ἀεροπλάνων εἰς τοὺς αἰθέρας, πνίγονται μὲν ἐκεῖνοι συντρίβονται δὲ οὗτοι καὶ διαμελίζονται χάριν **ὑλικῶν καθαρῶς χρηματικῶν συμφερόντων** ἀλλὰ χάριν τῆς ἰδίας τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς δόξης.

Αἱ μεγάλαι διάνοιαι καὶ τὰ ὑπέροχα πνεύματα οὐδέποτε ἐταπεινώθησαν μέχρι τῶν **ὑλικῶν καθαρῶς χρηματικῶν συμφερόντων,** ἀλλ' εἰργάσθησαν καὶ ἐργάζονται νυχθήμερον ἐπὶ κινδύνῳ αὐτῆς τῆς ἐπιγείου ζωῆς ὑπὲρ τῆς προόδου τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιστημονικῶν νόμων καὶ ἀληθειῶν.

Ὁ Δαρβῖνος ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη εἰργάσθη πρὸς δημιουργίαν τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων, ὁ Κυβιὲ κατέτριψε τὸν βίον του πρὸς ὀρυκτολογίαν τῆς παλαιοντολογίας, ὁ Οὐμβόλδος διεκινδύνευσε μυριάκις τὴν ζωὴν περιοδεύων καὶ ἐρευνῶν πανταχοῦ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν, νῦν μὲν ἀναρριχώμενος μεταξὺ τῶν Παταγόνων εἰς τὸ Κιμβόρασον ἡφαίστειον τῶν Κορδιλιερῶν καὶ ἄλλοτε εἰς ἀβύσσους πυριπνόους, ὁ Γαλιλαῖος χάριν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τῆς καταστάσεως καὶ θέσεως τῆς γῆς ἐφυλακίζετο καὶ ἐρριψοκινδύνευσε τὴν ζωὴν του ὁ Κοπέρνικος ἐξωρίζετο ἑκουσίως εἰς ἔρημον νησίδα τῆς Βαλτικῆς νυχθήμερον παρακολουθῶν τὰς κινήσεις τῶν πλανητῶν καὶ ἐδημοσίευσε τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν καὶ ἀνακαλύψεών του διατρέχων τὸν κίνδυνον νὰ ἀναβιβασθῇ ἐπὶ πυρᾶς, οὐχὶ βεβαίως **χάριν ὑλικῶν καθαρῶς χρηματικῶν συμφερόντων.** Ὁ πολὺς Ἔδισων τοῦ αἰῶνος ἡμῶν ὁ δημόνιος ἐφευρέτης ἐξακολουθεῖ καὶ γέρων ἤδη καταπονούμενος νυχθήμερον ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του μελετῶν πειραματιζόμενος καὶ νέας ἑκάστοτε ποιούμενος ἐφευρέσεις οὐχὶ χάριν ὑλικῶν καθαρῶς καὶ χρηματικῶν συμφερόντων, διότι κέκτηται πλοῦτον πολὺ ἵνα διανύσῃ εὐτυχῆς τὸν ὑπολειπόμενον βραχὺν βίον του. Ὁ Μέσσεμερ ἐφευρέτης τῆς φερωνύμου μεθόδου τῆς παρασκευῆς χάλυβος καὶ ὁ νορβηγὸς Νόβελ ἐφευρέτης τῆς δυναμίτιδος καὶ μέγας μετὰ θάνατον ἀθλοθέτης ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐκτήσαντο μὲν ὑπερεκατομμύριον λιρῶν ἑκάτερος ἀπὸ τῶν ἐφευρέσεων αὐτῶν, τὸ ποσοστὸν ὅμως τῶν κερδῶν αὐτοῦ εἰς 1—1 1/2 ο/ο ὑπολογιζόμενον εἶνε πολλῷ κατώτερον τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἐργοστασίων ἅτινα χρησιμοποιοῦσι τὰς ἐφευρέσεις αὐτῶν.

Κατάδηλον καὶ γενικῶς παραδεδεγμένον εἶνε ὅτι οἱ ἐπιστήμονες, ἐργάται καὶ δημιουργοὶ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου καὶ εὐημερίας, ἀπὸ τῶν ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἀπολαμβάνουσι μόνον μισθὸν τακτικὸν ὡρισμένον ἐνῷ οἱ τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν χρησιμοποιοῦντες κεφαλαιοῦ

νε ἀφάνταστος ἐν Κύπρῳ ὅπουἡ σκιρρόστρωσις ποῦ μὲν εἶνε ἀτελεστάτη ποῦ δὲ ἐλλείπει παντελῶς. Εἰς τὰ ὀρεινὰ Καλάβρυτα πλὴν τῶν ἀμαξιτῶν ἀνάγει ἐκεῖ ὁ ὀδοντωτὸς σιδηρόδρομος Διακοφτοῦ Καλαβρύτων, ἐν ἐκ τῶν σπανίων μηχανικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν ἔργων, ὁ περ κατεσκεύασεν ἡ Γαλλικὴ ἀποστολὴ Μηχανικῶν πρὸς ἐπίδειξιν τῆς μηχανικῆς δεινότητος αὐτῆς. Ἡ τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου εἶνε ὡσαύτως ἐν τῶν σπουδαιοτάτων δημοσίων ἔργων ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ τὴν τομὴν τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουὲζ καὶ τῆς τοῦ Κιὲλ ἐν Πρωσσίᾳ. Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἐκ Πειραιῶς ὁρμωμένη μέχρι Κορίνθου ἐπὶ γιγαντιαίας σιδηρᾶς γεφύρας ὑπερβαίνουσα τὴν διώρυχα τῆς Κορίνθου διακλαδοῦται ἐν Κορίνθῳ εἰς δύο γραμμὰς καὶ ἡ μία τούτων διὰ τῶν περιδόξων Δερβενακίων καταντᾷ εἰς Ναύπλιον, Μύλους καὶ Ἄργος καὶ ἐκεῖθεν διὰ γιγαντιαίων καὶ ἐκπληκτικῶν ἐκβραχισμῶν ἀναρριχᾶται εἰς τὸ κεντρικὸν δροπέδιον τῆς Τριπόλεως ἀφ' οὗ διαδράμῃ δύο γιγαντιαίας σιδηρᾶς γεφύρας ἐν Ἀχλαδοκάμπῳ ὧν ἡ μεγαλειτέρα ἔχει μῆκος 150 μέτρων καὶ ὕψος 60—70 μέτρων καὶ ἐκ τῆς κεντρικῆς πόλεως τῆς Πελοποννήσου ἐξικνεῖται εἰς Καλάμας καὶ Νησίον.

Ἡ ἑτέρα δὲ γραμμὴ τρέπεται πρὸς δυσμὰς κατὰ μῆκος τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, μία τῶν ποιητικωτέρων καὶ φαντασιωδεστέρων ἐν τῷ κόσμῳ ὁδῶν συνδέουσα τὸ Αἴγιον, τὰς Πάτρας, τὴν Γαστούνην, Λεχαινὰ, Ἀμαλιάδα, Πύργον καὶ τὴν περικλεᾶ Ὀλυμπίαν, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἐπεκτείνεται διὰ τῶν Ἐπαρχιῶν Ὀλυμπίας, Κυπαρισσίας, Τριφυλλίας, Πύλου εἰς Μεσσηνίαν. Ἡ Σπάρτη καὶ τοι συνδέεται μετὰ τοῦ Γυθείου πρὸς νότον καὶ τῆς Τριπόλεως πρὸς βορρᾶν δι' ὡραίων ὁδῶν, πρὸς ἃς οὐδεμία τῶν ἐν Κύπρῳ δύναται νὰ παραβληθῇ, ἀπαιτοῦσι τὴν ἐπέκτασιν τοῦ σιδηροδρόμου ἐκ Τριπόλεως διὰ διακλαδώσεως μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὴν δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίαν. Ἐνῷ ἡ χερσαία συγκοινωνία τοσοῦτον εἶνε πυκνὴ ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ διὰ μέσων τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ, κατὰ τὰς ἀκτὰς αὐτῆς εἶνε πεπροικισμένη διὰ λιμένων ὑπεραρίθμων. Αἱ Πάτραι πολλὰ δαπανήσασαι ἑκατομμύρια ἵνα πληρώσωσι τὴν ἀδοκήτως παρουσιασθεῖσαν ἄδυσσον κέκτηνται σήμερον λιμένα πρώτης τάξεως. Τὸ Κατάκωλον ἐπίνειον τοῦ Πύργου καὶ δι' ἰδιαιτέρας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τῆς δευτέρας ἐν Ἑλλάδι κατασκευασθείσης μετὰ τὴν τοῦ Πειραιῶς Ἀθηνῶν συνδεόμενον κέκτηται λιμένα ἀσφαλέστατον, καίτοι οὗτος ἀντιμετωπίζει κατὰ διεύθυνσιν νοτιοδυτικὴν τὴν εὐρυτάτην ἐπιφάνειαν τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ προσβάλλεται ὑπὸ τοῦ σφοδροτάτου καὶ θυελλώδους νοτιοδυτικοῦ ἀνέμου (γαρπῆ). Αἱ μαρὰν τῆς ἀκτῆς πόλεις Κυπαρισσία καὶ Φιλιατρὰ ἀπέκτησαν ἑκάστη ἴδιον λιμένα, αἱ Καλάμαι ἔχουσιν ἕνα τῶν ὡραιοτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων λιμένων, τὸ Γύθειον ὡσαύτως καὶ αὐτοὶ οἱ Μολάοι τῆς Κυνουρίας τὸ τῶν Βοιῶν, καὶ κατὰ τὰ κρημνώδη παράλια τῆς Κυνουρίας ἔχουσι κατασκευασθῆ λιμενίσκοι κομψοὶ καὶ πρόσφοροι εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας τῶν πολιχνῶν Ἁγ. Πέτρου, Καστρίου καὶ ἄλλων, ἐξυπηρετοῦντες τὸ δὲ Ναύπλιον ἀπὸ τῶν ἐνετικῶν ἔτι χρόνων ἔχει ἕνα τῶν ἀρίστων λιμένων.

Τοσοῦτον πυκνὴ εἶνε ἡ τε χερσαία καὶ ἡ ἐπιθαλάσσιος συγκοινωνία τῆς Πελοποννήσου ὥστε ἀνταγωνίζονται αὗται πολλάκις ἐπὶ ζημίᾳ ἀλλήλων.

Μετὰ τὴν σκιαγραφίαν ταύτην τῆς πελοποννησιακῆς συγκοινωνίας, ποίαν εὑρίσκουσιν οἱ Κύπριοι τὴν Κυπριακὴν συγκοινωνίαν, ὥστε νὰ μακαρίζωνται ὑπὸ τοῦ κ. Γαβριηλίδου, ἀφοῦ κατ' αὐτὸν ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει συγκοινωνία (!!)

Ἵνα μὴ σκιαγραφήσωμεν ἐκ τοῦ προχείρου τὴν συγκοινωνίαν καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι νησίδες οἷαι ἡ Σίκινος καὶ ἡ Ἀνάφη, ὧν ἡ πρώτη μόλις ἔχει 800 κατοίκους καὶ ἡ δευτέρα 300 ἔχουσι ἑβδομαδιαίαν ἀτμοπλοΐκὴν συγκοινωνίαν, ὡς καὶ ἡ Κύπρος μετὰ τῶν 275 χιλ. κατοίκων αὐτῆς.

Ἐντούτοις τοῦ ἐκφύλου ἐπισκέπτου ἡ κακοήθης ψευδολογία ἐχειροκροτήθη ὑπὸ ἐκφύλων τινῶν ἑλληνοφώνων, ἀντὶ νὰ ἐκδιωχθῇ κακὸς κακῶς οὗτος ἐκ τῆς αἰθούσης, καὶ κυβερνητικοί τινες παράσιτοι ἔσπευσαν νὰ διαβιβάσωσιν αὐτὴν ὡς χαρμόσυνον ἄγγελμα εἰς τὰς κυβερνητικὰς τάξεις καὶ τοὺς βαρέως φέροντας τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Κυπρίων.

Περὶ τῆς ἐν Λεμεσῷ διαλέξεως, ἐξίσου κακοήθους, θὰ γράψωμεν προσεχῶς.

ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ κατὰ τῆς δεκάτης τοῦ σπόρου τοῦ σίτου, κριθῆς, βρόμης ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς ὀρόβου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. ΕΥΑΓ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ

Ὁ βουλευτὴς Λάρνακος – Ἀμμοχώστου κ. Εὐάγγ. Χατζηιωάννου κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Νομοθετικοῦ τῆς 20)2 Ἰουνίου προέτεινε τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα.

«Τὸ Συμβούλιον φρονοῦν ἐν πεποιθήσει ὅτι ἡ ἐκτῆς δεκάτης ἐξαίρεσις τοῦ σπόρου τοῦ σίτου τῆς κριθῆς καὶ τοῦ ὀρόβου καθ' ὁλοκληρίαν στηρίζεται ἐπὶ δικαιοτάτης ἀρχῆς καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἀληθῶς ἐνίσχυσιν τῆς Γεωργίας τῆς Νήσου, ἐκφράζει θερμὴν εὐχὴν καὶ εἰσηγεῖται, ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἐξαιρέσῃ τοῦ λοιποῦ ἐκ τῆς δεκάτης τὸν σπόρον σίτου, κριθῆς καὶ βρόμης καὶ τὸν ὄροβον καθ' ὁλοκληρίαν».

ΕΥΑΓΓ. ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ. Τὸ παρὸν ψήφισμα εἶνε ἐκδήλωσις τῆς γενικῶς ἐπικρατούσης ἐπιθυμίας τοῦ τόπου, ὅπως ἐπέλθῃ ἐνίσχυσίς τις, ἔστω καὶ πρακτικὴ εἰς τὴν γεωργίαν τῆς χώρας. Ἐδόθη ἐπανειλημμένως εὐκαιρία εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὅπως ἀναπτύξῃ τὰς σκέψεις αὐτοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Γενικῶς δύναταί τις νὰ συνοψίσῃ ὅτι αἱ ἀξιώσεις τοῦ τόπου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας εἶνε, ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ γενικὴ ἐκείνη διοργάνωσις τῆς γεωργίας διὰ τῆς ἱδρύσεως γεωργ. σταθμῶν, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς πίστεως καὶ ἀσφαλείας καὶ ὅλων τῶν εὐκολιῶν πρὸς μεταφορὰν καὶ πώλησιν τῶν διαφόρων προϊόντων τῆς Νήσου. Ἐν τῶν πρωτίστων μέσων δι' ὧν ἐθεωρήθη ἀφ' ἑτέρου ὅτι θὰ ἐνισχύετο ἡ γεωργία εἶνε ἡ τροποποίησις τῆς δεκάτης, ἥτις ἀπετέλεσεν ἓν τῶν πρώτων μελημάτων τοῦ τόπου. Πρὸ δύο μάλιστα ἐτῶν ἡ Α.Ε. ὁ πρώην Μ. Ἀρμοστὴς ἐποιήσατο ἐν τῷ Ἐναρκτηρίῳ Του λόγῳ μνείαν ἐξαιρετικὴν ὅτι τὰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως σοβαρῶς ἀπασχολεῖ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἔκτοτε οὐδεὶς λόγος ἐγένετο περὶ τούτου, ἡμεῖς δὲ ἀποβλέπομεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν φυσικὴν δυσκολίαν ἣν ἔχει πράγματι ἐν τόσον σοβαρὸν ζήτημα Γνωρίζω πόσον δύσκολον εἶνε καὶ πόσης προσοχῆς χρήζει τὸ ζήτημα τῆς ἄρσεως] μιᾶς φορολογίας ἐξ 60χιλ. λιρῶν καὶ τῆς τοποθετήσεως αὐτῆς εἰς ἄλλα φορολογήσιμα εἴδη. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν παύει νὰ εἶνε ἐξ ἐκείνων ἅτινα χρήζουσι μιᾶς ὁπωσδήποτε οἰκονομ. διευθετήσεως πρὸς ἀνακούφισιν τῶν γεωργικῶν τάξεων τῆς Νήσου. Καὶ ἵνα μὴ ὁ γεωργὸς παραμένῃ ἀβοήθητος μέχρις ὅτου μεταταρῇ τὸ μέγα τῆς δεκάτης ζήτημα, ἤχθη τὸ παρὸν ψήφισμα, ὅπερ ὁπωσδήποτε θὰ ἀνακουφίσῃ κάπως τὰς γεωργικὰς τάξεις. Ὁ Γεωργὸς ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην παραγωγικὴν τάξιν τῆς Νήσου, ἥτις χρήζει καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς προσοχῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τῶν γενικῶν προσόδων τῆς Νήσου οἱ γεωργοὶ παρέχουσι κατ' ἀναλογίαν τὸ μεγαλείτερον αὐτῶν μέρος· 60 χιλ. λ. παρέχονται ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ μορφὴν φόρου δεκάτης. Ἐκ τοῦ κτηματολογικοῦ φόρου τῶν 29 χιλ. λ. τὸ μεγαλείτερον μέρος πληρώνεται ὑπ' αὐτῶν, ἐκ τῶν 42 χιλ. λ. τῶν εἰσπραττομένων ἐξ εἰσαγωγικοῦ τέλους πληρώνεται τὸ πλεῖστον ὑπ' αὐτῶν. 45 χιλ. περίπου εἶνε ὁ πληθ. τῶν πόλεων καὶ 230 χιλ. περίπου εἶνε ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός. Ἐξ πρὸς ἓν εἶνε ἡ ἀναλογία τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὸν ἀστικόν, καὶ ἐὰν ἡ ἀναλογία τῆς καταναλώσεως δὲν εἶνε ἡ αὐτή, ὅπως δήποτε ὅμως πλησιάζει πολὺ πρὸς αὐτήν. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡ μεγαλειτέραν ἀναλογίαν συνεισφέρουσι καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 15000 λ. ὅπερ ἀποτελεῖ τοὺς δασμούς του καπνοῦ. Τὸ ἴδιον δύναμαι νὰ εἴπω καὶ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ ἅλατος, ἥτις συνίσταται ἐξ 6500 λ., καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰσπράξεις τῶν χαρτοσήμων, αἵτινες ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 7500 λ., καὶ ὡς πρὸς τὰ πρόστιμα καὶ τὰς δημεύσεις, αἵτινες ἀνέρχονται εἰς 2500 λ., καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐξ 11 χιλ. λιρῶν εἰσπράξεις τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἀνέφερα τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ἵνα καταδείξω πόσον μεγάλως συνεισφέρει εἰς τὰς δημ. προσόδους ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς καὶ ὅτι εἶνε ὁ πληθυσμὸς ἐκεῖνος ὅστις χρήζει τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς καὶ μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως. Φορολογοῦνται διαρκῶς καὶ ποικιλοτρόπως καὶ ὅμως ἡ τάξις αὕτη εὑρίσκει δυσκολίας ἐν αὐτῇ τῇ παραγωγῇ της. Ὁ γεωργὸς παραπονεῖται καὶ θὰ παραπονεῖται πάντοτε ὅτι φορολογεῖται βαρύτατα. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ γεωργὸς πληρώνων 10ο)ο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς του πληρώνει πολὺ περισσότερα διότι δὲν πληρώνει μόνον ἐπὶ τῆς παραγωγῆς του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλων τῶν κόπων καὶ κεφαλαίων του, καὶ οὕτω τὸ 10 ο)ο ἀνέρχεται εἰς πολὺ μεγαλείτερον ἀριθμόν. Ἐπὶ πλέον ἡ φορολογία αὕτη τῆς δεκάτης εἶνε ἄμεσος φορολογία καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται εἰς τὸν γεωργὸν βαρυτάτη, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶνε λίαν ἀντιδημοτικὴ φορολογία. Θὰ ἦτο λογικὴ ἀνακούφισις ἂν ἡ Κυβέρνησις υἱοθέτει τὰ ἐν τῷ ψηφίσματι τούτῳ περιεχόμενα ἔν γε τῷ παρόντι. Καὶ εἶνε πολὺ δικαία ἡ αἴτησις αὕτη. Ἐξαιτούμεθα ὅπως ἐξαιρῆται τῆς δεκάτης ὁ σπόρος ὁ χρησιμοποιούμενος διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν δεκατιζομένων, διότι ὁ σπόρος αὐτὸς εἶνε προϊὸν ὅπερ ἤδη ἐπλήρωσε τὴν δεκάτην του καὶ εἰς τὸ προηγούμενον ἔτος. Τώρα πόσος εἶνε αὐτὸς ὁ σπόρος καὶ πῶς δύναται νὰ ἐξευρεθῇ ἐπὶ τῆς ὅλης παραγωγῆς τῆς Νήσου; Θὰ λάβωμεν ἕνα μέσον ὅρον καὶ ὡς γνωστὸν 1 κοιλὸν σίτου παράγει 8 κοιλὰ σίτου καὶ 1 κοιλὸν κριθῆς παράγει 15 κοιλὰ κριθῆς. Καὶ ὡς γνωρίζομεν, ὁ μέσος ὅρος τῆς παραγωγῆς τῆς Νήσου δύναται νὰ λογαριασθῇ εἰς 1,700 χιλ. κοιλὰ, καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς δύναται νὰ λογαριασθῇ καὶ διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς κριθῆς. Καὶ ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς κατ' ἀναλογίαν τοῦ σπόρου θὰ εἶνε διὰ μὲν τὸν σῖτον 212,500 κοιλ. διὰ δὲ τὴν κριθὴν 113,433 κοιλά. Ὑπολογίζω κατὰ μέσον ὅρον ὅτι θὰ ἐξαιρεθῇ ἐκ τῆς δεκάτης ποσόν τι 5 χιλ. λιρῶν. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ὀρόβου καθ' ὁλοκληρίαν ἐκ τῆς δεκάτης, φρονῶ ὅτι δὲν παρέχει καὶ μεγάλην ἀφαίρεσιν φορολογίας διὰ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ὄροβος εἶνε ἀκριβῶς ἡ τροφὴ τῶν ἀροτήρων βοῶν, τῶν ὀργάνων δηλ. τῆς παραγωγῆς. Καὶ παν.σχοῦ καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν τὰ ὄργανα τῆς παραγωγῆς ἀπαλλάσσωνται τῆς φορολογίας ὅπως γίνεται καλυτέρα χρῆσις αὐτῶν. Κι' ὁ λόγος εἶνε προφανὴς διότι κάθε πρᾶγμα ὅπερ ἐπιβαρύνεται ὀλιγώτερον, καὶ εὐκολώτερον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ. Διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῆς δεκάτης τοῦ ὀρόβου γίνεται ἐφθηνοτέρα ἡ τροφὴ αὐτῶν, ἑπομένως καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν. Μαντεύω, κ. Πρ. τὴν πρόχειρον ἀπάντησιν ἥτις ἀνέρχεται ἤδη εἰς τὰ χείλη τοῦ Ἐντ. Ταμίου, ἡ ὁποία εἶνε: πῶς; θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ φαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ 5 χιλ. λιρῶν, ἀφ' οὗ παρουσιάζει ἤδη οὗτος ἔλλειμμα; Ἀπαντήσω, ὅτι πᾶσα ἐνίσχυσις τῆς γεωργίας αὐξάνει τὴν παραγωγὴν καὶ ἑπομένως τὰς προσόδους τῆς Νήσου· θὰ παντήσω ὅτι ὁ πληθ. τῆς Νήσου καὶ ἡ καλλιέργια τῆς γῆς σὺν τῷ χρόνῳ αὐξάνει καὶ ἐπομένως θαὐξάνῃ καὶ ἡ παραγωγὴ, ἥτις θὰποδίδῃ καὶ μεγαλας προσόδους εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰπαντήσω ὅτι δὲν θὰ εἶνε καταδεδικασμένη κατ' ἔτος ἡ νῆσος μὲ ἐλλείμματα, θὰπαντήσω ὅτι εὐκόλως δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξοικονομήσῃ 5 χιλ. λίρας ἐὰν ἀπλισθῇ μὲ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ διάφορα τμήματα ἀπὸ τὰ πλεονάζοντα ἔξοδα. Καὶ τελευταῖον θὰπαντήσω ὅτι ἂν ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσιζε νὰ δώσῃ πλειοτέραν δικαιοσύνην εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ τόπου, καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εὐκόλως θὰ ἐλύετο, ὅπως καὶ τόσα ἄλλα. Δὲν γνωρίζω ἐὰν καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Συμβουλίου αἰσθάνονται ἐπίσης τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι κατ' ἐξοχὴν γεωργ. Ἐπαρχίας. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἐπαρχία Ἀμμοχώστου δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ σιτοβολὼν τῆς Νήσου καὶ ἑπομένως ἡ φωνὴ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς δύναται νὰπηχῇ β θύτερον εἰς τὴν καρδίαν τῆς Κυβερνήσεως

Δηλῶ σοβαρῶς ὅτι πιεζόμεθα πολὺ ὑπὸ τῶν γεωργ. τάξεων, ἃ; ἀντιπροσωπεύομεν ἵνα ἐπιτύχωμεν τῆς ἀνακουφίσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐπαχθοῦς φόρου τῆς δεκάτης. Καὶ ὅμως ἡμεῖς περιοριζόμεθα εἰς μέρος μόνον τῶν μεγάλων ἀπαιτήσεών των ἐπὶ τοῦ παρόντος, διότι θέλομεν νὰ βαδίσωμεν ἐπὶ πρακτικοῦ ἐδάφους ὅπως δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀνακούφισίν τινα ἔστω καὶ μερικήν. Ἡ χώρα ἡμῶν εἶνε κατ' ἐξοχὴν γεωργικὴ καὶ ὅταν ὁ γεωργὸς παράγῃ, τρέφει καὶ τὰς ἄλλας τάξεις τῆς κοινωνίας, καὶ διὰ τοῦτο ἐλπίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ καθιερώσῃ μίαν σοβαρὰν γεωργικὴν πολιτικὴν πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας. Καὶ τελειώνω τρέφων χρηστὴν καὶ ἰσχυρὰν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα ὅπως τοῦτο παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ ἐντιμ. Ὑπουργοῦ.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ὑποστηρίζω τὸ ψήφισμα ἐκθύμως, πράττω δὲ τοῦτο ὄχι ἀπὸ καθήκοντος μόνον, διότι ἀντιπροσωπεύω καθαρῶς γεωργικὸν πληθυσμὸν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πεποιθήσεως ὅτι αἱρομένου τοῦ φόρου τούτου θὰ δυνηθῇ ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς νὰ ὑψώσῃ ὀλίγον τὴν κεφαλὴν πρὸς μεγίστην ὠφέλειαν τῆς παραγωγῆς καὶ ἑπομένως τῶν προσόδων τῆς Νήσου. Εἶπον, συζητουμένου τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἡ φορολογία αὕτη δὲν εἶνε δεκάτη ὡς λέγεται, ἀλλὰ δύναται νὰ ὀνομασθῇ εἰκοστὴ καὶ πλέον (ὄχι 10 ο)ο ἀλλὰ 20 ο)ο)· διότι διὰ τοῦ συστήματος τούτου φορολογεῖται τὸ κεφάλαιον, ἡ ἐργασία, τὸ εἰσόδημα καὶ ὁ σπόρος τοῦ γεωργοῦ, ὅστις ἔχει ἤδη φορολογηθῇ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Γνωρίζω ὅτι κατὰ κανόνα σχεδὸν μόνον εἰς τὴν σπορὰν τοῦ γεωργοῦ περιλαμβάνεται ἡ κινητὴ αὐτοῦ περιουσία. Περιλαμβάνεται ἐπίσης ἡ ὅλη προσωπικὴ ἐργασία αὐτοῦ τε καὶ ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας του. Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ σύστημα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὅσον ἀφορᾷ τὴν συλλογὴν τῆς δεκάτης μεθ' ὅλων τῶν δυσκολιῶν πρὸς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶνε ἀνάγκη ὄχι μόνον τὸ παρὸν ψήφισμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅλον σύστημα τῆς φορολογίας τῆς δεκάτης νὰ τύχῃ τῆς σοβαρᾶς σκέψεως τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀνεμιύχθη ἐπαρκῶς ὁποῖον ποσὸν περίπου ἐκ τῶν δημοσίων προσόδων προνοεῖται ὅπως ἀφαιρεθῇ διὰ τοῦ παρόντος ψηφίσματος, καὶ προσθέτω ὅτι ἐὰν μεῖζον προσοχὴ ἐδίδετο εἰς τὴν ἀνακούφισιν τοῦ γεωργ. πληθυσμοῦ, θὰ εἴχομεν καὶ πολὺ μεγαλειτέρας προσόδους, αἵτινες νὰ καλύψωσι τὸ ποσὸν τὸ προνοούμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ψηφίσματος. Λυποῦμαι ὅτι, ὡς εἶπον, διὰ τοῦ προκειμένου ψηφίσματος μερικὴ προνοεῖται ἀνακούφισις διὰ τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμούς, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὅλαι αἱ δυσχέρειαι αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὸ ζήτημα τῆς φορολογίας τῆς δεκάτης μένουσι. Δράττομαι λοιπὸν τῆς εὐκαιρίας τοῦ ψηφίσματος ὅπως συστήσω ἵνα τὸ ὅλον σύστημα τῆς φορολογίας τῆς δεκάτης τύχῃ τῆς δεούσης τροποποιήσεως.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Ἡ ἀπάντησις μου εἰς τὸ ψήφισμα τοῦ Ἐντ. φίλου μου εἶνε: μὴ κίνει κακὸν εὐκείμενον.

ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἤλπιζα νὰφήσωμεν τὴν τιμὴν τοῦ ψηφίσματος εἰς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν ὑποστηρικτὴν αὐτοῦ. Ὁμολογῶ ἐπίσης ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω πῶς ψήφισμα ὅπερ σκοπεῖ τὴν ἀνακούφισιν τῶν γεωργικῶν τάξεων θὰπέβαινε πρὸς βλάβην τῶν χωρικῶν.

Ἀναιρεῖ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν Ὀθωμ. μελῶν, ἅτινα ἐξέφρασαν γνώμην κατὰ τοῦ ψηφίσματος.

ΠΑΟΥΡΙΓΚ. Τὸ ζήτημα τῆς μὴ δεκατεύσεως τοῦ σιτηροῦ σπόρου ἠγέρθη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ Ἐντ. μέλος εἶνε ἐκτὸς τῆς τάξεως, διότι ὁ Ἐντ. εἰσηγητὴς ἔκλεισε τὴν συζήτησιν.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰκούσωμεν τὰς σχέσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ. Θὰ ὑπέβαλλα καὶ ἐγὼ, κ. Πρόεδρε, ἐν ἐρώτημα, ἐὰν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν εἰσηγητὴν νὰπαντήσῃ εἰς τὸν Ἐντ. Ταμίαν ἐὰν ὑπάρξῃ τοιαύτη ἀνάγκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δυνάμει τῶν ὀργανικῶν κανονισμῶν τὸ Ἐντ. μέλος δύναται.

ΠΑΟΥΡΙΓΚ. Ἡ δεκάτη ἔλκει τὴν φύσιν ἐγγείου ἐπιβαρύνσεως, ἐνοικίου πληρωνομένου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὡς τὴν ἰδιοκτήτριαν τῆς γῆς, τὸ δὲ ψήφισμα τοῦ Ἐντ. μέλους εἶνε πρότασις πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐνοικίου. Ἐλάττωσις δὲ ἐνοικίου θὰ ἐσήμαινεν ἐλάττωσιν τῶν δημοσ. προσόδων. Ἐπὶ τῇ τεθείσῃ ὑπὸ τοῦ ἐντ. μέλους βάσει ὅτι ἕκαστον κοιλὸν σίτου δίδει 8 κοιλ. καὶ ἕκαστον κοιλ. κριθῆς δίδει 15, ὑπολογίζω ἐκ τοῦ περυσινοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς δεκάτης ὅτι ἡ τοιαύτη ἐλάττωσις θὰ ἐπέφερεν ἐλάττωσιν 6 χιλ. λιρ. ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τοῦ περυσινοῦ τῆς δεκάτης. Ἄλλο δέ τι ὅπερ τὸ ἐντιμ. μέλος ἀνέφερεν εἶνε ἡ κατάργησις τῆς δεκάτης ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ὀρόβου, ἥτις λέγει θὰπέφερε μικρὰ ἀποτελέσματα. Ἡ δεκάτη τοῦ ὀρόβου ἀπέφερε πέρυσι 3500 λ. Προστιθέμενον δὲ τῶν 3,500 λ. εἰς τὰς 6 χιλ. λ. ἔχομεν ἐλάττωσιν 9,500 λ. Καὶ τοῦτο ἐν ἔτει ὁπότε ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν δὲν ὑπῆρξε τι ἔκτακτον· ὥστε ἔσται ἀναγκαῖον ν' ἀντικατασταθῇ ποσὸν δημ. προσόδων 10 χιλ. τοὐλάχιστον λιρῶν. Ἡ πρότασις δὲ τοῦ ἐντ. μέλους εἶνε ὅπως ἡ δεκάτη ἐλαττωθῇ καὶ γίνῃ ἐνδέκατον ἢ δωδέκατον. Ἀλλ' ἡ δαπάνη θὰ εἶνε ἡ αὐτή. οὕτως ὥστε ἡ μὲν δαπάνη τῆς συλλογῆς τῆς ἐλαττώσεως τοῦ 10 εἰς 11 ἢ 12 δὲν θὰ εἶνε αἰσθητή, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου δέον νὰ προστεθῇ ἡ δαπάνη τοῦ φόρου ἥτις θ' ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐλάττωσιν ταύτην. Μία δὲ τῶν ἀρετῶν τοῦ παρόντος δεκατευτικοῦ συστήματος εἶνε ὅτι λαμβάνομεν τὴν δεκάτην εἰς εἶδος καὶ οὕτω δὲν μένουσι καθυστερήσεις, τοῦθ' ὅπερ λυποῦμαι νὰ εἴπω ὄχι δὲν συμβαίνει δι' ἄλλους φόρους. Ὡς εἶπε τὸ ἐντιμ. Μουσουλμ. μέλος Λευκωσίας-Κυρηνείας, ἡ δεκάτη εἶνε φόρος δίκαιος, διότι εἰσπράττεται πάντοτε κατ' ἀναλογίαν τῆς παραγωγῆς, ἐνῷ τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίνει δι' ὅλους τοὺς φόρους.

Πληροφορούμαι ὅτι ὁ ἰθαγενὴς προτιμᾷ νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον αὐτοῦ εἰς εἶδος καθ' ὃν χρόνον ἔχει αὐτὸν ἐν τῷ ἀλωνίῳ του παρὰ νὰ εὑρίσκῃ καθ' ἅπαν τὸ ἔτος τὰ ἀνάλογα χρήματα εἰς μετρητά.

Τὸ ψήφισμα τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ καταψηφίζεται ὑποστηριζόντων μόνων τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ Α. Θεοδότου.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ

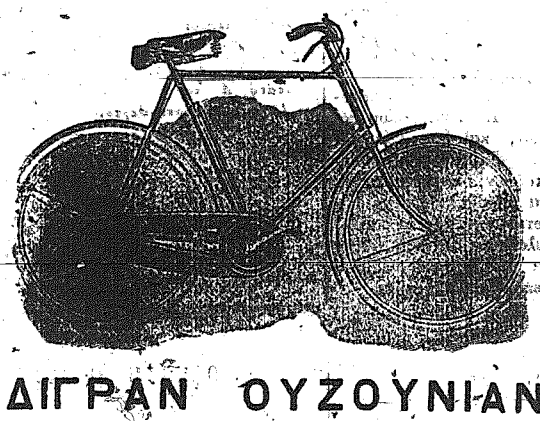

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ)

ΑΠΟ 2 ἤδη ἐτῶν προμηθεύω ποδήλατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐργοστασίων

RALEIGH & HUMBER

μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ ε